

Giới thiệu Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1

Thể loại : ngôn tình ngược, hiện đại, sủng.

Bìa: Alicee

Anh đã từng nghe em nói rằng: "Lăng Hạo - Anh là người duy nhất trên thế giới này có thể chiếm hữu trái tim em".

Sự thật đúng như em đã nói, nhưng trong trái tim Mộng Hoa chỉ có sự thù hận, đó cũng là sự thật. Ở nơi đó máu đã không còn nóng, từng thốt thụt như biến thành sắt đá lạnh lẽo... Nó đã thành vật vô tri vô giác chỉ có một nỗi hận thù chất chứa để giúp nó được tồn tại.

Em và Mộng Hoa tuy là một nhưng nó tồn tại hai con người. Hận thù và yêu sâu đậm

Đôi mắt hần đặng đặng sát khí phóng ra tia lửa đủ biết hần có bao nhiêu phần nộ.

"...Cô giết con tôi.. Tại sao cô giết con tôi..."

Đáp lại hần chỉ có một nụ cười giễu cợt cùng với khinh bỉ "...Chưa hết đâu Lăng tổng.. Ngài còn phải hỏi tại sao tôi giết ngài nữa đấy.. A..nhưng phải đến địa ngục ngài mới có thể biết.. chồng của tôi..."

7 năm sau

Mộng Hoa trở lại Trung Quốc vì cô đang công tác phục vụ cho chuyến bay từ California đến Hongkong.

Hần bắt đầu giam giữ cô,hần không hận cô vì cô giết hần nhưng hần hận chính là cô giết đi con của cô và hần và rũ bỏ hần, không yêu hần. Hần không hi vọng cô sẽ yêu hần chỉ mong cô ở bên hần dù hần có thể chết dưới tay cô bất cứ lúc nào.

Lăng Hạo dầy vò cô khiến cô sống không bằng chết.

Cô tha chết cũng không sinh con cho hần.

Liệu tình cảm của họ sẽ thế nào khi cả hai đều ôm trong mình một mối hận thù sâu sắc.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Xa (1)

Mùa đông một lần nữa lại đến, tiết trời lại bắt đầu se lạnh và bông tuyết cứ mãi rơi. Tất cả mọi người dù rằng ở trên đường hay trong nhà đều mang trên mình một lớp quần áo dày cộm.

Tối nay con gió ấy lại về, không ồn ào nhưng rất dịu dàng, anh yêu cả con gió đông về lạnh buốt đến thấu xương. Gió thích trêu đùa trên mái tóc anh, thích trêu đùa những bông hoa đỏ rực trên tay anh, anh lặng lẽ thả hồn theo gió, gió mang tâm hồn anh đi đâu mà anh lại thần thò thế kia. Em đã đi đâu rồi... Anh vẫn chờ em nơi ngọn đồi này. Đôi mắt anh đã uon ướn nên anh không dám nghĩ về em nữa. Cũng đã 7 mùa đông đi qua anh không có em ở bên mình, vòng tay anh đã trở nên trống rỗng, đầu anh vẫn quay cuồng trong nỗi nhớ.

Lăng Hạo vứt bỏ hoa oải hương lại ngọn đồi rồi sải bước đến chiếc Lamborghini Aventador rồi đi.

--

Tại California.

"...July à nhớ mua quà cho chị đó..." Một nữ tiếp viên xinh đẹp mặc một bộ vest đồ nũng nịu với cô em gái. Trên tay còn lắc lư ly rượu vang đỏ.

"...Ok. Chị nhớ giữ sức khỏe đừng đi ra ngoài để em nhớ..." Giọng nói cô gái trông thật trong trẻo. Hai người này đang ở tại bar, bộ dạng hai cô xinh đẹp toả ánh sáng khiến nhiều cô gái cũng ghen tỵ.

Một cô cao ngất,sắc sảo, đôi môi đầy được son màu nâu trông rất gợi cảm, đôi mắt hẹp dài được trang điểm tỉ mỉ giống phương Tây thật ma mị.

Cô gái kia trông có vẻ trẻ hơn, chiếc mũi nhỏ xinh, đôi mắt trong có thể thấy đáy lông mi cong cong rũ xuống thật mị hoặc. Cô mặc chiếc váy bó sát tôn lên dáng người hoàn hảo,hở đến hơn nửa lưng lộ ra làn da trắng bóng non mịn. Đôi môi màu hồng cần mọng mà đàn ông nào cũng đều thích cắn một cái và nhấp môi vị xanh mơn nạy.

""...Nè nè chị ReaLa của em hay gây chuyện lắm sao hả? Chị chỉ hơi mê trai tí à..." ReaLa nháy mắt tỏ vẻ uy khuất giọng nói có vẻ uất ức.

"Mai em bay rồi tối nay mình không say không về."

"Cưng của chị à chị thích nhưng...Nhưng chị có đối tượng rồi. Bye em yêu"

ReaLa kéo móng bước đến anh chàng thanh niên trẻ mời rượu. Rất nhanh hai người nọ đi mất hút để lại cô gái nhỏ July.

Ở Mỹ đã 7 năm, cô cũng đã 28 và sự nghiệp cũng đủ "ăn no mặc ấm" cô không vượt rào để tìm cái gọi là "ăn ngon mặc đẹp" để tìm bình yên, tìm hạnh phúc đơn giản nhưng cũng không khiến cô trở nên khi thế hơn.

July nghĩ, mình mong sẽ không gặp lại hần. Nghĩ đến đây July thật sự chết lặng, đôi tay run rẩy đáng sợ nhưng môi vẫn treo nụ cười yếu ớt.Nguồn quá đi. Anh ta làm sao biết mình về được chứ. Lại còn không biết anh còn nhớ cô không. Cô làm sao vậy Mộng Hoa đừng nghĩ đến hần nữa. Nghĩ lại trước đây gương mặt cô trở nên đóng băng,lạnh như tuyết.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Xa (2)

Cả thế giới rộng lớn thế này chia tay anh thì sẽ có người khác. Cái suy nghĩ đó luôn đeo bám lấy tôi, thế nhưng nói thì dễ nhưng trái tim tôi vẫn đóng chặt. Tôi làm sai gì ư? Không thể. Đó là cái giá của anh.

Trăm vạn nghìn lần tôi nhắc nhở mình là không được rung động trước ai cả, cô đơn đến già,tôi không xứng có hạnh phúc.

Bởi vì mãi mãi, mãi mãi và mãi mãi ta vẫn là một kẻ ngu ngơ.

- - - - -

"Lăng tổng có tin tức của Lăng phu nhân."

Thần thể Lăng Hạo lập tức cứng đờ, đáy lòng có chút hốt hoảng, động tác hơi dừng lại, không khí trong phòng có chút ngưng trệ. Lăng Hạo nghiêng đầu, cắn chặt răng "...Mộng Hoa xem ra tôi đã đánh giá cô quá cao rồi..."

Phía sau lưng trợ lý cũng nổi lên một tầng mồ hôi lạnh.

Hình như Lăng Hạo rất bận làm việc, vào phòng làm việc từ mười giờ sáng đến bốn giờ chiều vẫn chưa có ra ngoài lần nào, cũng không có ra ngoài ăn. Bây giờ tối đèn trong phòng Lăng Hạo mới tắt, bộ dạng có chút mệt mỏi ăn đường nhân nhô khó chịu.

Một mạch lái xe về nhà vút bỏ tài xế trên đường cao tốc, thất thần đến lúc về nhà anh chợt thấy thật ngạc nhiên, làm sao anh lại như vậy, làm sao lại biến thành như vậy. Anh nâng mí mắt lên phát hiện mình làm sao lại lái xe về đây, căn biệt thự này là ngôi nhà anh và cô đã từng sống chung trong 3 năm hôn nhân ngắn ngủi. Từ khi cô ra đi anh không dám trở về đây nữa, không phải rù rồ mà là không thể chấp nhận cô hoàn toàn không xuất hiện trong thế giới của anh, anh sợ cảm giác cô đơn vây quanh anh, sợ phải một mình nằm trên chiếc giường rộng lớn mùi hương cơ thể cô cứ quẩn lấy anh, anh không thể đối diện với sự thật là... cô đã rời xa anh không yêu anh.

Lúc đi qua cửa phòng ngủ, Lăng Hạo vô ý đẩy cửa ra một chút, xuất hiện trước mắt anh là cô gái anh yêu từng nụ hôn lên cơ thể anh mà cường hôn khiến anh không thờ nổi còn tùy tiện xé đi áo ngủ của anh trông thật biến thái không chút e ngại hay ngượng ngùng. Lúc đó anh sẽ vẫn tỏ ra cực kì chán ghét, mặt lạnh lùng mắng cô anh bạn anh vô cùng bận nhưng lòng mở cửa dung túng cho cô. Tuyệt vọng đến điên cuồng. Giá bộ bình tĩnh ngồi lên chiếc giường, học mất trở nên ướt át, cố gắng giữ vững tâm tình nhưng bà vai khẽ động cả người vô lực nằm xuống giường nước mắt chảy ra ướt một phần lớn giường.

Anh vốn cho là, khóc sẽ dễ chịu đi một chút nhưng càng khóc tâm anh càng đau không dễ chịu chút nào.

Mặc kệ cô vì cái gì mà trở về, anh cũng sẽ không cho cô đi nữa. Anh đã quá dung túng cho bản thân vì quá xem thường cô đối với cuộc sống của anh, cô mất tích bảy năm cũng làm anh chết tâm không còn sức lực để quên nữa. Anh có hai con đường lựa chọn hoặc là tiếp tục yêu cô hoặc là chết đi để không dằn vò bản thân mà lừa mình dối người là mình đã quên đi cô.

--

"Nếu nụ cười được thay thế bằng máu.

Tôi nguyện dùng dòng huyết quản thanh cao.

Viết tên em lên tận cuối trời nao...

Để đôi lấy dòng lệ nhòa vĩnh cửu.

Nếu dòng châu là suối mát ngày hoang.

Hãy khóc đi rồi mau mau nín lặng.

Đôi vai gầy run lên trong yên ắng.

Trái tim tôi đau thét gọi tên người."(trích)

--

Bản đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 3: Chồng cũ

9:15 phút tại Thành phố Thiên Tân _ Trung Quốc

Một cô gái trẻ tóc màu vàng, thân hình nhỏ bé như cây nấm lùn diện một chiếc váy đồng phục của nữ tiếp viên hàng không (có chút mâu thuẫn ahihi không sao^^). Gương mặt tình tế, ngũ quan rõ ràng, đôi môi đỏ mọng quyến rũ.

"ReaLa à! Em tới nơi rồi. Được rồi!"

Đi vừa khỏi sân bay, có một nhóm áo đen bao vây cô nhanh chóng bắt được cô... và câu chuyện đã bắt đầu.

"Các người đưa tôi đi đâu chứ?"

"Lăng tổng đang chờ cô."

Sắc mặt cô nhanh chóng tái nhợt, hần tìm cô sao? Hần thật sự muốn trả thù cô rồi. Lúc trước cô đâm hần một nhát dao không phải hần sẽ muốn giết cô chứ? Không được, cô phải làm sao bây giờ.

Chiếc xe audi dừng lại tại căn biệt thự đó, nó cũng chẳng khác xưa vẫn uy nga và lộng lẫy nhưng nó đã chôn chặt quá khứ của cô và anh.

Cô vừa bước vào, hai hàng người giúp việc cúi chào hơn hai mươi người, đứng đầu là bà quản gia Trương. Cô lễ phép cúi đầu" Chào thím. Thím khỏe không?"

Bà nở ra nụ cười triu mến, cầm lấy tay cô mà run run " Con về là tốt rồi. Thật tốt. Mau vào nhà."

Vốn dĩ cô muốn trò chuyện với bà lâu hơn nhưng cô hiểu rõ cục diện mình như thế nào, giọng hần lạnh nhạt vang lên khiến nhiệt độ trong nhà phút chốc giảm xuống.

"Cô ngày người đó làm gì."

Bây giờ cô mới để ý hần đang ngồi trên bàn ăn, động tác ăn rất chậm rãi. Trông hần ốm hơn 8 năm trước, có điều hần bây giờ đã đeo mắt kính trông chừng chặc hơn nhiều.

"Anh bắt tôi đến đây làm gì? Tôi và anh cũng không quan hệ gì. Tôi đang làm việc đây."

Lăng Hạo để ngoài tai, động tác ung dung lấy ra một điều thuốc tùy tiện hút trước mặt cô. Cả căn phòng bỗng im lặng.

Mộc Hoa căn bản không có chút kiên nhẫn, giẫm giày cao gót trước mặt hần, khom người kéo người hần đứng dậy thuận tay rút điều thuốc của hần ném đi. Cả hai đứng đối diện nhau, cô thấp hơn hần rất nhiều, đầu cô ngửa cao lên nhìn hần, hần cũng không thèm ngó xuống nhìn cô mà khoác tay bảo người hầu ra ngoài.

"Nói đi! Anh muốn gì?" Mộc Hoa nghiêng chặt răng, cô không có chút kiên nhẫn. Bây giờ cô muốn trốn cũng không được và chỉ còn cách thỏa thuận với hần. Hần chịu để yên cho cô sao? Nằm mơ cô cũng không dám nghĩ tới.

"Trả thù" Phun ra hai chữ muốn bao nhiêu ác độc có bấy nhiêu ác độc. Nhìn gương mặt cô không còn hột máu Lăng Hạo phụt cười, lười biếng đến cái sô pha mặt chiếc áo khoác lên "Cô lấy của tôi một đũa con bây giờ tôi bắt cô sinh mười đứa con, sinh đến khi nào tôi chán thì cô được nghỉ ngơi. "

"Chưa hết... Cô cũng không phải là Lăng phu nhân của gia tộc Lăng. Cô cũng đừng mơ bước vào cửa của Lăng gia như 9 năm trước. Cô chỉ là người hầu. Cô tốt nhất nên làm theo những gì tôi nói nếu không chị ReaLa của cô đứng hông sống soát"

Bản đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 4: Sinh con cho tôi đi

Vừa nói xong Lăng Hạo hung hăng vác Mộc Hoa lên vai ném thẳng lên sô pha trước mấy chục con mắt của đám người hầu xé một mảng lớn vải trước ngực lộ phần da thịt trắng ngần non non mơn mẹn cộng thêm tim đập nhanh làm ngực cô phập phồng chói mắt.

Mộc Hoa nuốt một ngụm nước bọt, thờ cũng khó khăn. Cô không thể động đậy vì bị hấn đè trên người, bởi vì trọng lượng hấn đè xuống vào người cô không kiềm chế nổi mà hừ một cái.

Làn da trắng mịn của Lăng Hạo đã đỏ lừ, không ngờ một người đã kết hôn như hấn, và lại là một người đàn ông trưởng thành lại biến sắc vì một cảnh sắc quen thuộc này.

Nhìn gương mặt bởi vì lo lắng của cô mà trắng bệch của cô khiến Lăng Hạo cười đắc ý. Hấn biết cô lo điều gì. Không dừng lại, một tay nhẹ nhàng lướt qua từng tác da thịt xuống cuối lưng kéo khóa của chiếc váy cô, bàn tay kia mân mê đôi chân nhũn nhụi trắng trẻo của cô.

"Cầu xin tôi đi! Nếu không tôi cứ ở chỗ này mà muốn cô."

Mộc Hoa ngược cảm nhìn Lăng Hạo, đôi mắt sắc bén như dao găm vào cổ họng hấn. Cô nghiêng răng nghiêng lợi phun ra từng chữ:"Trước,đây,không, sau,này,càng,không."

Đám người hầu đã rời khỏi từ lâu, chỉ còn hai vệ sĩ canh gác trước cửa, cách chỗ hai người không xa nghe không thiếu một chữ gì của hai người, họ nhìn nhau gương mặt lo lắng hiện rõ.

Phịch.

Quần áo cô đã bị hấn ném xuống đất.

Hai vệ sĩ nhìn nhau như bị chôn chân, đột nhiên Lăng Hạo ném chiếc bình vào họ cả hai sợ tái mặt chưa kịp hoảng hồn đã bị đám người hầu tóm lấy cổ lôi ra ngoài.

Mộc Hoa cười lộ lên, đôi môi đỏ mọng căng ra lộ hàm răng trắng tấp trắng muốt, giọng điệu có bao nhiêu là khiêu khích:"Anh thua rồi."

Bộ dạng cô lúc này có bao nhiêu là chật vật, cô thì sao, hấn mà rời khỏi người cô một chút là cơ thể cô có thể lộ ra bất cứ lúc nào. Không sợ sao?

Lăng Hạo lấy áo vest của mình khoác lên người cô che được từ trên đến gần nửa đùi ôm cô hung hăng bước vào phòng ngủ.

Lăng Hạo thất thần nhìn cơ thể cơ một hồi, vẫn tỉnh táo, vẫn đẹp dễ môi nở nụ cười khuấy. Bàn tay tóm lấy khuôn mặt cô nắm chặt đưa đến gần anh cho cô nhìn thẳng vào mắt anh. Đôi mắt xinh đẹp ấy không thèm nhìn anh một cái, chớp mũi cao cò nguẩy không yên trên gương mặt anh. Mắt anh lại dán chặt vào môi cô, son cũng đẹp nhỉ. Cô không hợp tác vậy thì anh cũng không nhẹ nhàng.

Lăng Hạo nhanh chóng cởi bỏ quần áo lót tiến vào. Cô bị hành hạ đến 1 giờ sáng, 5 tiếng đồng hồ sống trong địa ngục, hấn tàn nhẫn đến thế, từ đầu đến cuối không hề nghĩ đến cô muốn chết đi sống lại hết lần này đến lần khác ra vào.

"Sao? Cô chịu đau tí đi! Công suất vậy mới sinh con cho tôi được. Dù sao vợ của tôi cũng không thể có sức chịu đựng như cô. Nhanh một chút vợ tôi đang chờ!"

"Anh mới kéo dây thưng đó, đi ra ngay cho tôi. Anh gấp vậy mà làm tôi gần năm tiếng rồi."

Còn...

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Tránh xa tôi một chút

Mộc Hoa cảm nhận được một đồng thịt to đùng đang đè lên cái bụng manh khách của cô, mắt từ từ mở, giọng cô mềm mại vang lên.

"Chị Ân Ân, sao em lại ở đây?"

Ân Ân là một trong những người giúp việc lâu năm ở đây, thân hình khỏe mạnh hơn cả đàn ông. Chị ngủ với tư thế như một con cò một chân giơ lên thẳng đè lên người cô muốn nín thở.

Đáp lại cô là sự im lặng dèm thêm tiếng ngáy văng vẳng của Ân Ân.

Mộc Hoa ngược đầu lên nhìn chiếc đồng hồ treo tường, đã 3 giờ sáng. Tiếng nghiêng răng nghiêng lợi của Ân Ân dồn dập ình ỏi khiến cô muốn đình tai nhức óc. Mộc Hoa ngồi phắt dậy, thuận tay lấy một cái chăn đi ra ngoài phòng khách.

Vốn dĩ đã an vị nằm trên Sophia mà ngủ, cô lại bị một người nặng lên đưa vào phòng ngủ.

Anh định là xuống dưới lầu uống một chút nước, nhưng đi được vài bước lại phát hiện cô nằm dưới đất.

Bước chân anh vững vàng, động tác ôm cô lên rất cẩn thận, nét mặt so với vừa rồi đã giãn ra, ôn nhu che chở.

Mộc Hoa khoa tay múa chân, cô tức giận mắng:"Bỏ ra đồ khốn!"

Vật nhỏ trong lòng mình quấy rối, anh chau mày, nét mặt căng cứng nhìn cô.

"Cô có thôi nháo hay không?"

Mộc Hoa trừng mắt nhìn anh, ánh mắt tròn xoe nổi lên tầng hồng, cánh tay không để yên mà hung hăng đánh vào ngực anh.

"Bỏ tôi ra!"

"Tôi đưa cô vào phòng ngủ."

"Lâu như vậy tôi không có vào, hiện tại không hứng thú vào."

"Trước mặt tôi cô không có quyền muốn hay không. Cô đang mang con của tôi, nhờ xảy ra việc gì với nó, tôi giết cô."

"Tôi không có, anh. Buông ra." Cô về đây chỉ hơn 5 ngày, làm gì có việc cô đang mang thai con anh. Nhanh như vậy sao? Anh coi cô là ngọc sao?

BỊCH!

Mộc Hoa bị anh buông tay, cả người ngã nhào xuống sàn nhà. Nhưng thật là không may mắn với cô, lúc cô lăn người ra mà té ngã, lại không cẩn thận được mình đang ở cầu thang lầu hai.

Lúc này, cô cảm nhận được đầu óc cô cùng trống rỗng, rất mơ hồ cảm giác có người ôm mình vào lòng, từng đoạn, từng đoạn cầu thang được người đó che chắn bên trong nhưng cô biết rõ người bên ngoài mình rên rĩ đau đớn.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Bị ngược đãi

Mộc Hoa mở mắt ra, lông mi cong vút run rẩy kịch liệt. Cô phát hiện mình không có bị gì, mai thật. Hấn ta thật tàn nhẫn đi, thẳng tay ném cô xuống cầu thang. Vừa rồi còn tỏ ra mình chu đáo, bây giờ lộ mặt thật hấn ra rồi. Cô chỉ biết hấn bây giờ muốn ở cô chỉ là trả thù thôi. Mộc Hoa hừ lạnh một tiếng, lúc này Lăng Hạo đã đứng lên trước cô, lòi cô theo hấn đứng lên nhanh chóng bế cô lên lầu.

Mộc Hoa:!!!

*

*

*

Hai ngày sau đó, hấn cũng không về nhà. Cũng đúng thôi, hấn đã có vụ mà cô chỉ là một nhân tình của hấn. Mộc Hoa cười khẩy một cái, đằng sau liền bị một chậu nước xối xả lên đỉnh đầu.

Quản gia Trương về quê dưỡng già, hiện tại chính là Lâm quản gia đang xối nước lên mặt cô.

Lâm quản gia nhìn cô bằng cặp mắt xéch lên, đôi lông mày đứt đoạn thô kệch cau có khó chịu.

"Mẹ mày, đồ gái bao. Người như mày không đáng một xu cũng đòi tao phục vụ hả?"

Chưa dứt lời bà đã lấy tay nắm tóc cô giật ra đằng sau, Mộc Hoa đau đớn rên rĩ.

"Tôi không có làm gì bà mà, mau bỏ tôi ra!"

"Mày không làm gì tao mà mày đã làm với con gái tao đó, chính mày, chính con tiện nhân như mày cướp chồng của nó."

"Chồng? "

"Chín năm trước nó thích Lăng thiếu gia, hai bên gia đình cũng đồng ý hết rồi, vì mày, vì mày khiến nó tự vẫn."

Bà ta hung dữ tát thẳng vào mặt cô, một tay cào cấu da thịt trên mặt cô.

Mộc Hoa đau rất dữ dội, dùng hết sức mình đẩy bà ta ra nhưng sức cô vốn dĩ rất yếu hoàn toàn không thể làm.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Tại sao lại giúp tôi?

Bên ngoài có tiếng xe bóp còi, là anh đã về.

Quản gia Lâm còn đang bỏ lên người cô, ánh mắt nhìn chăm chăm cô cảnh cáo.

"Mày dám nói một chữ tao liền lột da mày."

Mộc Hoa cúi thẳng người, chạy lên lầu.

Cô không phải sợ bà, nhưng anh sẽ quan tâm cô sao?

"Tôi dọn bữa sáng cho cậu nhé!"

Lăng Hạo nhủ mày:"Cô ta ăn chưa?"

Lâm quản gia cúi đầu, tiếp tục lui xuống dưới bếp:" Cô ấy đã ăn rồi, nói là muốn ngủ."

"Mới sáng sớm muốn ngủ?"

Nói xong cũng không đợi bà trả lời anh đã nhanh chân lên lầu muốn xem cô ra sau.

Bà rón rén bước lên, thúc giục cậu ăn sáng. Giọng điệu có chút gấp gáp.

"Cô ấy nói do hôm qua chat video với bạn nên hôm nay ngủ bù. Cậu đừng đánh thức cô ấy."

Lăng Hạo quay lại gạt đầu rồi xuống lầu ăn sáng.

Vốn dĩ muốn quay lại xem cô thế nào, bây giờ có thể trò chuyện cùng ReaLa cũng như tâm trạng cô cũng tốt hơn rồi.

Vì vậy anh đến thư phòng làm việc. Hôm nay là chủ nhật nên anh muốn nghỉ ngơi ở đây.

Sáng hôm sau, Lăng Hạo đã rời đi công tác bên Mỹ khoảng hơn hai tuần mới xong việc.

Mộc Hoa bị anh cấm ra khỏi nhà nên hai tuần này cô đều bị quản gia bỏ đói, mỗi ngày cô sẽ được cho hai bát mì và hai ly nước. Ngoài ra, bà sẽ bắt cô làm tất cả việc nhà.

Quản gia Lâm ngoài năm mươi, tóc đã bạc trắng, thân thể tuy gầy gò nhưng sức lực rất mạnh. Cô căn bản không thể chống cự, còn việc sảy thai năm đó đã làm sức khỏe cô yếu rất nhiều.

Mộc Hoa căn bản không cảm thấy có một chút chật vật nào, bị bà ta đánh cô càng vui vẻ. Bởi vì, tội lỗi cô cũng không nhỏ, bà ta mất đi một đứa con cô cũng có trách nhiệm. Hướng hỏ anh đưa cô về là để hành hạ, trả thù cô. Dù cô biết anh sẽ không dùng biện pháp này để đối với cô nhưng cô vẫn muốn mình như vậy. Cảm giác đau thấu xương không bằng đau từ tâm lan ra lục phủ ngũ tạng. Nó gây một ăn mòn cơ rồi.

"Á..RÀM!"

"Lão bà bà bị sao thế?"

"Tao trượt nước! Đồ khốn là tại mày!"

Lâm quản gia đau đớn kêu rít lên ngồi phịch ở sàn nhà.

Mộc Hoa vội vã tìm hộp y tế, nhanh tay đỡ bà ngồi dậy.

Cô bị lão bà bà đẩy ra. Mộc Hoa ôm chân lão bà bà xoa xoa thuốc, miệng cười tít mắt.

"Lão bà bà! Da bà đẹp thật, xem mịn mịn thể này cơ."

Lâm quản gia trở mặt nhìn cô.

"Bà đã già thế rồi đi đứng cần thận hơn mới được, xương cốt người già rất giòn dụng nhẹ là có thể gãy mà đã gãy rồi thì khó bình thường được."

Lâm quản gia không để ý kéo chân mình ra nhưng bị tay cô tóm lại.

"Để tôi kiểm tra xương! Đừng động đây, ngoan nào!"

Lão bà bà: ^ _ ^!

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Vườn hoa Ti- Gôn trắng

Phòng tổng thống của khách sạn năm sao.

Một màu đen kịch.

Một mùi hương ái muội ngấp đến, dịu dàng kiều diễm.

Hai người sức mồn lực kiệt ôm nhau ngủ.

Hắn luyến tiếc ôm cô vào lòng, đùa giỡn.

"Em muốn đến Thiên Tân một chuyến."

Cô gái tóc xoan dài, nét mặt của người châu Á lên tiếng.

Cô là Nara.

"Em đang mang thai, không tiện đi lại."

Diệu Phong khó chịu nhìn cô.

Nara thẳng tắp ánh mắt nhìn anh:"Nghe nói cô ta đã về, em lo cho anh hai."

Diệu Phong gât đầu, biểu thị đã biết:"Cô gái bạn học hồi trung học của em sao?"

"Úm"

Nói tới đây nước mắt Nara rơi xuống.

"Đã 9 năm rồi, em tưởng anh ấy đã hoàn toàn thoát khỏi cô ta. Không ngờ lại tiếp tục dây dưa."

Một lát sau, tiếng sột sạt vang ra, Diệu Phong chỉ biết vỗ vỗ vai cô.

"Không phải hôm sau anh hai đến đây để công tác sao? Em muốn gặp anh ấy rồi hả đi không?"

"Anh ta ở đây thì tốt, em tiện tay đuổi cô ta ra ngoài."

*

*

*

"Hoa Violet?"

"Đẹp không?"

"Tôi không hiểu bọn trẻ các cô đang nghĩ gì. Trồng hoa có cần lãng phí một khu vườn thế không! "

"Tôi chỉ đang chọc tức anh ta thôi. Hoa ti gôn không thích hợp nơi này."

Vườn hoa ti gôn trắng này anh đã trồng hơn 5 năm, trong một buổi đã bị cô xóa sạch.

*

*

Người ta hay nói hoa Tigon như một trái tim tan vỡ ra, mang một nỗi buồn sâu sắc và nhẹ nhàng. Khi trải qua tình yêu mãnh liệt, khi tình yêu ấy tan vỡ con tim sẽ nứt ra như những bông hoa Tigon kia vậy.

Hoa ti gôn là biểu tượng cho sự chia ly, ly biệt vì hình của bông hoa là hình trái tim tan vỡ.

Hoa Ti Gôn Trắng: Em đã lỗi hẹn, lần sau đừng thế nữa nhé.

Tôi từng đọc được một bài thơ:

"Có một loài hoa như con tim vỡ

Ở trên cánh cao đỏ hồng rướm máu!!

Hoa hình tim vỡ một thuở yêu thương

Luôn luôn thấm nở tình yêu vô bờ!!

Loài hoa tim vỡ ai nỡ trao ai

Trái tim tan vỡ đớn đau tan tành!!

Nụ hoa đã nở nhắc nhở sẽ tàn

Trái tim tan vỡ lấy chi gán hàn!!!"

Anh từng viết lên, mỗi lần ngắm hoa ti gôn trong vườn tim anh như bị dao đâm vào, hít thở không thông.

Em đã sai rồi. Không sao. Lần này thôi nhé!

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 9: Sự thật

Mộc Hoa ngồi đối diện với Nara, hai người nhìn chăm chăm nhau một lúc sau Nara mới chớp mấy cánh môi mở miệng trước.

Nara híp mắt:"Lâu rồi không gặp, không ngờ gặp lại cô đang ở trạng thái này."

"Cô và Diệu Phong? "

"Đã kết hôn rồi."

Mộc Hoa nghe thấy câu này đáy mắt sáng lên:" Chúc mừng cô."

Nara rũ mí mắt, mím chặt môi như đang kiềm chế lửa giận.

"Cô có thể cho anh ấy một gia đình không? ". Lúc này đây Nara cũng không ngừng đầu trực tiếp nói.

Cô là nhân tình làm sao cô cho anh một gia đình?

Nghĩ đến đây Mộc Hoa cũng không suy nghĩ mà trực tiếp trả lời:"Không thể nào."

Nara dựng thẳng lỗ tai ước chừng ba giây, giây sau giọng lạnh lùng nhìn Mộc Hoa.

"Chín năm trước tôi không nên tin tưởng cô, cô quá thâm độc. Được rồi, nói đi! Cô trả thù cũng đã trả thù rồi, bây giờ cô rút cuộc muốn làm gì anh ấy nữa?"

"Đâm anh ấy thêm vài dao?"

"Giết con anh ấy?"

Mộc Hoa bị chỉ trích lòng cô nổi lên tầng sương mù, không nhanh không chậm đáp lại:" Cô cho là tôi muốn quay về làm sao? Là anh cô muốn trả thù tôi, biến tôi thành vợ lẽ, ép tôi về đây sinh con cho anh ấy!"

Mí tâm Nara khẽ nhủ lại một cái,đáy mắt kinh ngạc, mở miệng:"Vợ lẽ?"

Sau đó chợt hiểu ra điều gì đó, cười khinh bỉ:"Anh tôi đã có vợ khi nào thế?"

Lúc đầu cô nghe Mộc Hoa nói còn tưởng là anh muốn trả thù thật. Bây giờ lại phát hiện anh bày ra nhiều trò như vậy để giữ cô ta. Đùng là đầu óc anh hai thật có vấn đề rồi.

Nara nhếch môi, xoay mặt nhìn cô sau đó mắt lóe sáng lên...

*

*

*

"Cô đi đi!"-Nara ném túi đồ xuống dưới chân Mộc Hoa, vòng tay trước mặt cô.

"Tại sao cô giúp tôi?"_Mộc Hoa ấp úng, kiên trì mở miệng.

"Dù sao anh ấy cũng có vợ rồi, tôi không muốn anh hai lại tiếp tục dây dưa với cô."_Nara nhíu mày, ánh mắt thăm dò.

"Sao thế? Không nở đi?"_ Ánh mắt cô có chút mong chờ.

"Tôi... Tôi..."_Mộc Hoa ấp úng, rũ mắt.

"Cô làm sao?"_Nara vẫn kiên trì nhìn cô.

"Tôi sẽ không đụng đến vợ anh ấy. Tôi muốn ở lại đây."_Mộc Hoa ứa nước mắt, van nài nhìn cô.

"Diễn khùng!"_ Cô cười thâm trong bụng, biết ngay mà.

"Tôi yêu Lăng Hạo, thật sự rất rất yêu. Năm đó tôi có đâm anh ấy nhưng không giết con bọn tôi. Tôi bị ngã nên sảy thai. Đêm đó, tôi muốn cùng chết với anh ấy nên đã nhảy xuống vực nhưng lại có người cứu tôi. Bây giờ tôi không thể yêu cầu anh ấy yêu tôi, tôi chỉ mong mình có thể sinh con cho anh ấy. Tôi xin cô."_Mộc Hoa còn chưa nói hết đã thấy trước mặt mình xuất hiện đôi giày da. Nara lại gọi vệ sĩ đuổi cô đi.

"Làm sao tôi tin cô? Miệng lười cô lron lẹo như vậy nói gì mà không được."

"Đi theo tôi."_Mộc Hoa vắt hết óc tìm ra đề tài chợt nhớ ra... Sau đó lời lôi kéo kéo Nara đi về phía vườn hoa.

"Đây không phải là vườn hoa Tĩ-Gôn sao? Cô dám phá vườn của anh ấy sao, anh ấy yêu nó như sinh mạng vậy. Cô đúng là sao chổi. Rốt cuộc cô muốn anh ấy chết đi mới hài lòng không?"

"Tôi thay nó bằng hoa Violet."

"Được. Cô khá đấy, hoa Violet thủy chung khiếm tốn thay cho hoa ti-gôn chia ly. Xem ra lần này cô cũng không làm tôi thấy chướng mắt. "

"Vậy đừng đuổi tôi đi, được không? "

"Không, cô vẫn phải đi."

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 10: Làm hòa

Nara nghịch ngón tay:"Hazza... Muốn ở lại cũng được nhưng sau này cô phải làm tất cả những gì tôi nói."

Không biết cô có phải bị dẫn đến đường cùng hay không nên đã gật đầu từ sớm như bura cùi.

Nara nén lòng mình đang khua chiến mũa trống, mở cò trong bụng.

"Được. Để tránh cô thất hứa,tôi ở lại đây giám sát cô."

*

*

*

Cuộc gọi từ Diệu Phong. Hai người bàn bạc rất lâu mới tắt máy.

[Anh phụ trách đem ông anh của em về nước an toàn, để ông ấy trị về về nước càng lâu mới được đó.]

[Bao nhiêu ngày?]

[Lần trước em và anh xa nhau ba tháng, nhớ không?]

[Ừm, giờ anh nhớ em muốn phát điên. Cho anh qua đó với!!!]

Anh còn gởi cho cô sticker khóc dạ đề.

[Không được. Anh giữ chân anh ấy ba tháng đi!]

[Anh cũng phải xa em ba tháng hả? Không được! Tuyệt đối không được ☹]

[Vây hai tháng.]

[Say no.]

[Một tháng]

[Say no.]

[Ngoan nào, em cần phải dạy cô ta nhiều lắm!]

[???

[Anh không cần biết chi cần giữ anh ấy một tháng, đến lúc anh hai bắt đầu nhớ cô ta, để anh hai về nước.Sau khi anh ấy về em cũng đã huấn luyện cô ta xong bảo đảm năm sau em có cháu.]

[...]

*

*

*

Một tháng sau.

Nara giẫm chân, mặt tức giận đến mức ửng hồng,cô nuốt nước miếng.

"Cô nấu kiểu gì vậy, làm lại cho tôi."

"Thịt bị khô rồi."

"Cá cô làm sao còn chưa sạch vậy?"

"Canh nước biển hà, mặn chết tôi rồi."

Mộc Hoa tức giận ném luôn tạp dề xuống đi thẳng lên lầu.

Nara không chỉ không tức giận mà còn cười khì thế.

Ba giờ chiều, Lăng Hạo rút cuộc cũng về tới nhà. Anh ở bên đấy không ngày nào được nghỉ ngơi làm liên tục hai tuần mà công việc giống như không có giảm bớt.

Đến cửa biệt thự,anh giống như ngồi trên đồng lửa lập tức đi vào trong nhà cũng không có nhớ mang theo hành lý vào trong.

Vừa mới bước vào mắt anh đã quét một lượt tới phòng khách, xác định cô không có ở đây mới trực tiếp chạy lên lầu.

Đứng trước phòng anh có chút khản trương, nghĩ đến việc gặp được cô tìm anh lại bắt đầu rộn rã.

Tia mắt anh tràn ngập vui sướng, rón rén bước vào.

Trên giường không có.

Anh có chút hụt hẫng đi vào phòng tắm, cô không có.

Lăng Hạo giây sau bắt gặp, giây kế tiếp liền hoảng sợ.

Anh chạy tìm cô lục tung khắp nhà vẫn không thấy hình bóng cô, Lăng Hạo đứng bất động trên sân thượng.

Lẽ nào.?

Không phải, anh hằng ngày đều gọi cho người hầu báo cáo về cô mà.

Lăng Hạo vẫn đắm chìm trong suy nghĩ của mình như cũ,rốt cuộc cũng không biết mình đã chạy xuống dưới lầu.

"Thím Lâm, cô ta đâu?"

Anh ngờ vực lên tiếng.

"Buổi chiều có đi ra ngoài. "

Bà cúi đầu giống như sợ anh sẽ nổi trận lôi đình.

Lăng Hạo không nghe rõ mình đã nghe được gì, đầu óc bắt đầu run rẩy.

Anh hồng lên:"Ai cho phép cô ta ra ngoài, nói cho tôi! "

Lời chưa nói hết cô đã đứng trước mặt.

Lăng Hạo nắm đôi mắt lại giống như vừa trút bỏ được việc gì, lông mi anh lại kịch liệt run rẩy như đang sợ.

Mộc Hoa bước lại gần anh như Nara bảo.

"Em xin lỗi, lúc này em nấu món cua cho anh lại phát hiện mình chưa mua gia vị nên đi ra ngoài không kịp nói cho thím Lâm."

Nara đáng ghét lại dám đứng trên kia giám sát cô.

Sắc mặt Lăng Hạo đã đỏ đi vài phần, trực tiếp cởi áo khoác ra ném cho quần già.

"Bỏ đi, tôi đói rồi. Đi ra ngoài ăn."

Mộc Hoa bị anh kéo lên xe, cô rụt cổ nói khề:"Em nấu cơm rồi mình ăn ở nhà đi."

Lăng Hạo cảm giác lòng mình thật là ấm, một cổ ngọt ngào dâng lên tới miệng.

Ngọt chết anh rồi.

"Ừm... Ừm.Hai em cũng đói rồi, cùng nhau ăn đi!"

Lăng Hạo một phen sững sốt nhìn Nara và Diệu Phong đang ngồi chễm chệ ở bàn cơm.

Nara nhìn Diệu Phong nháy mắt một cái:"Em giỏi không?"

Diệu Phong nhướn mày:"Giỏi tính kể lừa bịp, nghịch ngợm "

*

*

*

Mộc Hoa đang cố nhớ những gì Nara dặn dò, nét mặt sinh động lên. Đưa vào tầm mắt ai đó lại quyến rũ mê người.

Vừa vào phòng, cô còn đang dò mắt tìm cái váy ngủ Nara đưa cho cô bỗng nhiên bị bàn tay to lớn nắm lấy eo cô.

Môi cô bị anh hôn lên. Tay cô bị tay anh cheo ra phía sau, tay kia không đứng đắn luôn vào trong váy cô.

Giây sau cô đã bị đè xuống giường.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Kế hoạch B của Nara

Lăng Hạo không phải không nhìn ra có một điểm bất thường nhưng mà về lâu rồi không có cảm giác được hạnh phúc nên muốn tận hưởng một chút.

Nếu không phải lần này cô về nước thì chắc gì anh đã gặp được cô. Lần thứ hai tình dậy cũng là xế chiều ngày hôm sau. Lăng Hạo mở mắt ra mơn ánh sáng mờ mờ trong phòng yên lặng nhìn Mộc Hoa người ta nói ghét ai thì sẽ có lý do nhưng yêu ai thì không thể.

Cô có dung mạo rất đẹp, làn da trắng nõn mềm và mông, mái tóc mượt mà, đôi môi hồng quyến rũ còn có đôi mắt bồ câu biết nói và nụ cười tỏa nắng như ánh mặt trời khiến tim anh mềm nhũn.

Dường như cô rất mệt đến nỗi yếu xìu như cành liễu xụi lơ trước mắt anh.

Cốc cốc..

Tiếng gõ cửa phòng vang lên một giây sau cánh cửa phòng bị đẩy ra Nara bước vào

Lăng Hạo tức giận đến đỏ mặt kéo chăn lên đắp lên người trần trụi của Mộc Hoa, đáng ghét cơ thể vợ anh lại bị đứa em gái này thấy sạch.

Lăng Hạo mắng cô nhưng giọng điệu giống như sợ làm đánh thức cô gái nằm bên cạnh " Em bị điên à mau ra ngoài!"

"Có cô thư ký đến tìm anh nói là hôm nay anh bỏ một cuộc họp rất quan trọng em đến đây gọi anh dậy xem ra anh không hề muốn rời giường rồi, anh còn không có ý định đến công ty để ký hợp đồng mà. Thật thất vọng, những việc này bên ngoài mà biết được thì Lăng tổng còn gì mặt mũi nữa chứ." Nara trách móc nhưng vẫn dành cho anh nụ cười tình ranh.

"Nói cô ta về công ty đi. Tối nay 8 giờ anh sẽ họp qua tivi."- anh đã không còn chút kiên nhẫn nhìn cô em gái nhiều chuyện này mà quay sang người bên cạnh ôm cô vào lòng nhắm mắt không quan tâm đến người đứng trước cửa phòng.

"Anh vẫn không định rời giường hả? Mới xa có một tháng mà làm liên tiếp 2 đêm anh là đang dây xác người ta đấy! "- Cô vẫn không định buông tha cho anh mà tiếp tục quấy rầy người anh hai xâu xa này.

"Cút!"- anh lấy cái gối đầu ném lên người Nara. Cứ thế hai người nằm chung một gối, anh lấy cánh tay ra để cô nằm lên tay anh rồi im lặng mà vui trong ngực cô ngủ như con mèo.

*

*

*

Nara mang về mặt hôn hờ quay về phòng:

"Diệu Phong! Kế Hoạch B phải tiến hành nhanh mới được."

Diệu Phong thờ dài nhìn cô:"Nhất định phải làm vậy sao?"

"Tin em đi, lần này mọi nút thắt của họ phải được tháo ra em mới có thể yên tâm về nước được."

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Nara phá rối

Thư kí Trịnh bước vào phòng cầm văn kiện chờ Lăng Hạo kí tên phê duyệt, nhưng ba mươi phút trôi qua boss vẫn không có động thái gì, boss ngồi đó cười một mình, lúc thì tay mân mê chân này, lúc thì vuốt cằm thật sự rất khác biệt.

Cô không dám mở miệng nhắc nhở chỉ dám đứng đó chờ, cô không biết là bao lâu boss đã trở lại bình thường nhưng anh ngay sau đó đã đi ra ngoài.

"Chiều nay anh có cuộc họp lúc 2 giờ."

Anh xoay đầu dặn dò:"Hôm nay mọi người mệt rồi nghỉ sớm đi, à! Mọi người đi chơi đi cứ ghi cho tôi."

Thư kí Trịnh nghiêm túc nghiêng đầu:"Được, boss muốn đi đâu tôi bảo tài xế chờ anh."

"Tôi về nhà."

Về nhà? Boss về nhà? Đánh chết cô cũng không tin, không phải trước đây anh ghét về nhà lắm sao, anh chăm chỉ làm việc bán mạng gần 9 năm nay không ngày nào trước 2 giờ sáng mới về khách sạn, hôm nay chưa được một giờ chiều đã nóng nảy muốn về.

"Nè nè, lau chỗ này sạch sẽ đi."

"Nara cậu đừng ăn nữa, làm bẩn sản rồi."

"Bản thì cậu lau đi, bảo bồi của mình muốn ăn mà."

"VẬY cậu ra chỗ kia ăn đi."

"Mình muốn ở đây cơ. Cậu nấu mì Quảng cho mình đi."

"Cậu bảo Lâm quán gia kia, mình phải lau chùi nhanh để đi làm nữa."

"Ai cho cậu đi?"

"Lăng Hạo."

Chết tiệt! Anh ấy lại bắt đầu nuông chiều cô ta rồi, Mộc Hoa này mà biết được anh ấy chưa có lấy vợ thì chắc chắn với tính cách cô ta sẽ nhất định trả thù cô.

Xem ra cô phải lấy lòng cô ta mới có thể ở đây, ai đời có cô em gái nào vì muốn bảo vệ anh trai mà khổ thân thể không biết, đó là chưa kể đến, anh mà biết được cô chơi anh một vỏ sau lưng thế này chắc chắn sẽ...

Nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nara đi đến gần Mộc Hoa dịu dàng mà khép nép:"Cô đi làm tiếp viên hàng không hả?"

Mộc Hoa gật đầu.

Nara hỏi tiếp nhưng vẫn dè chừng:"Ai cho cô xin anh ấy hả?"

"Anh ấy nói nếu tôi ở nhà nhàm chán thì có thể đi làm."

"Vậy cô đừng đi, cùng tôi mua sắm đi."

"À không, mình đi dự event với nhau đi."

Mộc Hoa từ chối:"Buổi tối không đi được quá 7 giờ."

Cô chịu hết nổi, anh hai quả nhiên như cô dự đoán.

"Vậy cô có biết tại sao anh ấy tự dưng cho cô đi làm không?"

Mộc Hoa lắc đầu.

"Vợ anh sắp về."

Mộc Hoa cúi đầu không nói gì, yên lặng lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NT2k1* được tải miễn phí tại [WwW.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Dồn dập (H)

Mộc Hoa đóng chặt cửa phòng, cô nờ nụ cười nhàn nhạt, anh muốn cô đi cô càng không đi, muốn ở bên người khác cô sao? Có lẽ giành anh về, đấu tranh công bằng. Nghĩ đến đây cô liền tìm một váy ngủ quần ngực màu đỏ bước vào phòng tắm.

Nara đứng bất động nhìn người trước mặt, cô có chút không vui, ánh mắt cũng trở nên lạnh lẽo:"_Anh quên đồ sao?"

Lăng Hạo tiến vào nhà, ánh mắt quét một vòng sau đó mới gạt đầu liền đi lên lầu. Anh đi vài bước bỗng dừng lại xoay đầu nhìn Nara:"_Em cũng về nhà sớm đi, đừng ở đây quá lâu."

Nara đang uống nước ép táo nghe anh nói những lời vô tình thì không thể nhịn được phun nước ra, anh lúc trước luôn tìm cơ hội qua bên Anh Quốc thăm cô, còn nói muốn cô qua đây ở cùng anh để sum họp, cô về nhà mới có mấy ngày liền muốn đuổi cô đi.

Lăng Hạo chậm rãi cất bước khoe miệng khẽ cười, nếu không phải Diệu Phong nằng nặc xin anh đuổi vợ nó về thì anh còn lâu mới đuổi đưa em gái mình.

Mộc Hoa tắm xong cả người liền run rẩy, nhiệt độ thay đổi, gió mát thổi tới cô liền quần chặt chắn nằm trên giường như một con sâu.

Lăng Hạo đẩy cửa phòng, nhìn thấy một cục to đùng bịt kín mặt mũi lộ ra hai cái chân đang ngo ngoáy, anh phì cười. Cánh cửa phòng tắm mở ra, anh thăm dò nước, nước lạnh ngắt. Cô gái này lại tắm nước này? Muốn đông cứng sao? Tâm tình liền ứng lên tăng chưa xót, anh tắt nước đi ra ngoài.

Mộc Hoa đã chui đầu nhô ra ngoài, bởi vì lạnh mà mặt cô đã ửng màu hồng đào, cái mũi nhỏ chun lại. Cô nhìn anh kinh ngạc, mắt cô tròn tròn làm anh thấy chút buồn cười.

Nhìn lên tóc cô anh khẽ nhăn mặt, nghiêng đầu tìm gì đó. Cô chớp mắt nhìn chăm chăm anh:"_Anh tan tắm sớm thế?"

"_Ừm."_Anh cầm mấy sậy tóc bước đến giường cúi đầu sậy tóc cô."_Đã dạn bao nhiêu lần rồi, lúc nào cũng lười đến thế."

Cô cảm thấy tim mình sắp nổ tung ra, ngọt ngào ôm anh nũng nịu:"_Em lạnh."

Sắc mặt Lăng Hạo dịu đi, ánh mắt thẳng tắp nhìn cô:"Ăn gì chưa?"

Cô mỉm cười, lắc đầu.

"_Muốn ăn gì?"_Anh nắm cầm cổ, hôn lên má một cái rồi trượt xuống dưới. Cô mặt một bộ váy ngủ dài qua gối, phần trên ngực quần theo chữ V, màu váy đỏ chói làm nổi bật làn da trắng ngần của cô. Chiếc váy từ từ tụt xuống, cổ áo trễ nải kéo xuống nửa ngực lộ ra vòng một tròn trịa.

"_Com cuộn trứng."_Mộc Hoa thờ dốc, cả người không còn khí lực.

Cả hai dán sát vào nhau, cô cảm nhận được tốc độ tim anh ngày càng nhanh. Mộc Hoa kiếng chân hôn lên môi anh, anh nhanh chóng đáp lại càng kịch liệt. Cô thở hổn hển:"_Em còn đi làm, mình ăn com đi."

Anh không những không mất hứng mà còn dồn dập hơn lúc trước, thật lâu sau anh mới vuốt ve lưng cô, thủ thủ" _Anh không dừng được."

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Tin tức

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Nửa đêm, anh lần nữa ôm cô vào lòng, đắp lại chăn bị cô đá văng xuống lên lại người cô. Miệng nhỏ chép chép, anh hôn lên một lần. Trong chăn, cô ghì chặt vào lòng anh, bàn tay rần rần chắc anh vuốt ve ngực đầy đặn của cô, đưa lên hạ xuống. Lăng Hạo nhận thức được xương cốt mình bắt đầu dần nở, nhìn người bên cạnh đang ngủ say, anh đành chịu đựng một mực vuốt ve. Cuối cùng cũng chìm vào giấc ngủ.

Tại Lăng Thị.

Trên group chat của công ty đang có tin tức nóng hổi. [Boss Lăng hôm nay 11 giờ mới vào công ty, 2 giờ chiều đã ôm việc chạy về nhà, cuộc họp lúc 5 giờ cũng chuyển sang họp trực tiếp qua video.]

[Boss hôm nay đi làm không quá hai tiếng.]

[Anh ấy nhất định ở nhà với vợ.]

[Boss li hôn rồi cơ.]

[Đúng, trước giờ chưa thấy boss đụng đến phụ nữ.]

[Tôi nghe nói boss Lăng hôm nay ăn cơm cuộn trứng.]

[Cái gì? Hôm nay boss ăn trưa sao? Tôi còn tưởng trong từ điển của anh ấy không có khái niệm ăn trưa.]

[Tôi còn thấy vết cắn trên cổ boss, nhất định anh ấy có phụ nữ hầu hạ rồi.]

[...]

Ngày hôm sau group chat lại càng náo nhiệt.

[Boss đang ở máy bay hạng ba đi Pháp.]

[Mọi người nghĩ boss đi đâu?]

[Hazzz. Không hiểu nổi. Boss có máy bay tư nhân mà????]

[

Xuất hiện phụ nữ lạ ở nhà đại boss hơn hai tháng qua, nhìn có chút quen.]

[Ai biết không?]

[Đại mỹ nhân...]

[Nếu như tôi thì tôi sẽ không đi làm đâu, ha ha.]

[Nhan sắc đâu hơn ảnh hậu Quế Tây đâu nhì.]

[Ừc!]

[Quế Tây không làm mềm nổi tim sếp, cô ta dựa vào gì?]

[Tra ra rồi!!!]

[???

[...]

[Nói đi]

[Vợ cũ của sếp!!!]

[°△°]

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hòa hợp

Nara bị đuổi về nước, Mộc Hoa cảm thấy vô cùng tê nhạt.

Giúp việc bị anh đuổi về từ sáng sớm, hôm nay là cuối tuần nên chỉ có anh và cô ở nhà.

Lăng Hạo lấy ra một hộp nhưng đưa ra trước mắt cô, anh mở miệng trước: "_ Cho em "

Mộc Hoa hơi nghiêng đầu, mắt lóe sáng tay vội chớp lấy, bên trong là sợi dây chuyền xanh ngọc bích. Lăng Hạo choàng tay đeo vào cổ cô, môi anh cắn nhẹ một cái lên cổ non mềm của cô.

"-Thích không? "

Không đợi cô trả lời, Lăng Hạo cúi đầu hôn xuống môi cô càng lúc càng nồng nhiệt, anh kéo áo ngủ cô xuống đất, bàn tay di chuyển xuống dưới vuốt ve nơi mẫn cảm của cô. Anh hôn cô rất lâu, khiến cô cảm thấy ngọt ngào khó chịu nhưng không dám phản kháng đành lòng chịu đựng.

Anh đè lên cô hôn hít cuồng nhiệt tìm đập nhanh hơn. Cô đi làm hai ngày làm anh nhớ đến phát điên. Bây giờ không làm thì không được.

Mộc Hoa không nghĩ ra biện pháp không chế anh đành phối hợp lấy lòng anh. Anh đạt đến vui sướng cực hạn mới thỏa mãn tắm rửa sạch sẽ đi xuống bếp nấu ăn.

Lăng Hạo trước đây không biết nấu ăn, chính vì năm đó có bỏ anh đi, cô có muốn vẫn lì do để bỏ rơi anh. Anh chính là con trai của kẻ đâm chết ba cô, đẩy cô vào cô nhi viện sống những ngày tháng tủi nhục cay đắng. Biền gia đình cô ly tán, mẹ cô mang theo đứa em trai đi bỏ quê, cô hận anh đến xương tủy. Còn có, anh là người chồng dờ tẹt, không biết nấu ăn, không biết dọn dẹp. Tất cả những thứ đó, chín năm qua anh đều học, học đến thuần thục. Một đại thiếu gia năm đó chính là người chồng tốt, bất cứ lúc nào anh cũng rất hài lòng. Có lẽ không có lí do để chê bai anh, không có lí do để xa anh.

Mộc Hoa nhìn anh kinh ngạc, cắn cắn môi dưới.

Lông mày anh giãn ra, dịu dàng nhìn cô mỉm cười: "_ Sắp xong rồi, em xuống đó ngồi đi."

Cô nhìn anh mỉm cười, chạy đến ôm anh từ sau, đầu áp lên tấm lưng rộng của anh, Lăng Hạo nhìn xuống như sương mù: "_ Thường cho anh đi."

Mộc Hoa khẽ cắn hôn môi anh một cái. Lăng Hạo đã vội vã buông đứa xuống ôm cô lên mảnh mề hôn sâu.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Mang thai

Hai ngày nay Lăng Hạo công tác ở Pháp vì chênh lệch múi giờ nên rất ít gọi cho cô.

Một lần nữa cô phải sống dưới sự quản thúc của Lâm quán gia. Mười giờ tối, cô ôm cái bụng đói meo xuống lầu định ăn bát mì, qua hành lang cô thấy có một bóng lưng ngồi ôm đầu gối, vai run nhè nhẹ. Bóng dáng gầy nhom của Lâm quán gia khiến người khác sợ hãi, bà đã ốm đi nhiều rồi.

"Di Lâm!" Cô bước đến vỗ vỗ sau lưng bà, tiện tay bật đèn lên.

Đôi mắt bà ươn ướt rõ là mới vừa khóc, nhìn thấy cô vẫn không nói gì.

"Di có vấn đề gì sao? Có cần con giúp không? "

"Hôm nay là ngày mất của Kì Kì nhà tôi, chớp mắt đã mười năm rồi!"

"Xin lỗi, con không cố ý."

Bà nhìn cô, lặng lẽ chớp mắt:"Đôi không, tôi làm cho cô ăn chút gì. ". Không đợi cô trả lời bà đã nhanh chân xuống bếp.

*

*

*

Nụ cười trên mặt Mộc Hoa trở nên cứng ngắc, lồng ngực cô bắt đầu đập phồng lên xuống, đây là hai vạch, là hai vạch rồi, sau khi thử năm que kết quả vẫn là một. Cô có thai. Mặc dù bây giờ anh rưaf cô đã tốt hơn không còn cứng nhắc như trước nhưng cô có con với anh thì đối với cô còn chưa tiêu hóa được. Cô là một tiểu tam làm sao, làm sao bây giờ.

Mộc Hoa nghĩ, liệu có phải bây giờ mình nên giải quyết sớm một chút không?

Không được đó là con của cô, dù anh không chấp nhận cô cũng hoàn toàn đồng ý rồi xa anh để giữ đứa bé.

Tất cả thù hận cha anh đã giết cha cô, cô đã nỗ lực quên đi suốt bao năm qua. Nhưng, anh vẫn mặc định rằng chính tay cô đã phá đi đứa con của hai người.

*

*

*

Đạo này Mộc Hoa ăn rất nhiều đồ ngọt, xong đều buồn ngủ. Lăng Hạo vừa về đến nhà đã thấy cô nằm gọn gòng ngủ trên ghế sofa, trên tay còn cầm chiếc bánh gato còn một nửa. Anh gỡ chiếc bánh ra để lên bàn, cúi người ôm cô lên lầu, đặt xuống nhẹ nhàng rồi cũng nằm xuống ôm cô vào lòng.

Thời điểm cô mở mắt đã không có anh, lần theo mùi thức ăn cô mò vào phòng bếp.

"Thơm quá đi! Lăng Hạo, anh thật đẹp trai nha."

Cho đến bây giờ cô vẫn luôn cảm thấy anh đã không giống như trước nữa, ít nói chuyện, ít tâm sự với cô, không bừa bộn như lúc trước, không thích ngủ đến trưa, bắt đầu hút thuốc lá.

Trước mắt cô bây giờ không phải là Lăng Hạo 20 tuổi, mà là 29 tuổi.

Cô ní non ôm vai anh?"Anh muốn có con không? "

Anh vẫn chuyên tâm nấu ăn, cúi đầu nhìn cô một cái sau đó cười gượng gạo:"Chưa chuẩn bị, thế nào?"

Anh không phải là chưa chuẩn bị mà thực sự không dám bắt đầu. Anh yêu cô, nên thay đổi bản thân, cô có vì yêu anh mà chấp nhận quên đi hận thù.

Mộc Hoa kéo ra nụ cười, những tổn thương của hai người đã không còn quan trọng nữa. Bây giờ anh thực sự có yêu cô nữa không?

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Hiểu lầm

Mấy ngày hôm nay báo chí luôn đưa tin ảnh hậu Quế Tây về nước, sân bay ở Thiên Tân đã sớm bị các chó săn bao vây từ mấy hôm trước. Hai năm trước tin tức ảnh hậu kết hôn rò rỉ ra ngoài, họ luôn tìm cách tìm ra vị đại gia quyền lực đằng sau Quế Tây là ai. Nhất là ngày hôm trước, Quế Tây mờ mờ ám ám đăng giấy hôn thú của mình trên weibo. Tình nghi số một của vị trí nam chính là Lăng Hạo-Chủ tịch tập đoàn Lăng thị, thái tử của gia tộc Lăng gia, cháu trai độc nhất của thiếu tướng Lăng Đường. Dù chỉ là đồn thổi nhưng cũng có sức mạnh ghê người, như vậy đã hai năm nay không nhà đầu tư, chế tác nào dám động đến hai từ Quế Tây.

Quế Tây vừa đặt gót giày xuống Thiên Tân đã hơn năm mươi người nghênh đón. Cô luôn theo đuổi phong cách nhu mì ngọt ngào, trang điểm mặt trắng môi hồng, váy xòe đuôi rộng thật khiến cho người khác mềm lòng. Lông mày hình chữ V, gò má đầy đặn, dáng người cân đối, gu thời trang vừa kín vừa hở lại khiến cho người khác mê hoặc. Danh xưng "vợ thái tử" càng ngày khiến cô trở nên cao quý.

"Xin hỏi lần này cô về nước có dự tính sẽ công khai chồng mình không? "

Quế Tây chỉ đáp lại bằng nụ cười ngọt lịm.

"Lăng thiếu có phải ngại công khai mối quan hệ hai người không? "

Nhắc đến Lăng Hạo đôi mắt Quế Tây sáng chói mắt, diễn một màn nhớ nhung chìm mê trong tình ái khiến người ta càng tin tưởng họ chính là một đôi.

"Anh ấy không muốn ảnh hưởng đến công việc của tôi."

"Vậy bây giờ cô có muốn bật mí tiến trình tiếp theo mình sẽ đến đâu không? " _Đám phóng viên ưu ái nhìn cô, cả bọn vồ vè đuôi cô càng ngày càng khiến người ta són gáy ghê tởm.

Quế Tây cẩn cẩn môi dưới, đưa tay vén tóc, động thái chậm rãi làm chiếc nhẫn kim cương đeo trên ngón tay áp út lộ trên ống kính.

Thương hiệu của Lăng thị mới sản xuất năm nay số lượng có hạn, giá không thấp hơn mười hai chữ số.

Tin tức đầu trang ngày hôm nay chính là:" Lộ diện người chồng bí ẩn của Quế Tây_ thái tử Lăng Hạo."

Mộc Hoa giro tay lên nhìn ngón tay áp út của mình trống không lại đúng lúc nhìn ngay chiếc nhẫn yên vị trên tay Quế Tây.

Cô mở miệng trước:"Đã lâu không gặp. Cậu vẫn tốt chứ?"

Đáy mắt Quế Tây xẹt qua tia chán ghét nhưng nhanh chóng trở lại vui vẻ âm thanh muốn có bao nhiêu vui vẻ liền vui vẻ bấy nhiêu:"Vẫn tốt, bọn mình đang chờ đợi đứa bé ra đời." Quế Tây vo ve bụng bằng phẳng của mình, cười tít mắt.

Mộc Hoa vẫn không nhúc nhích yên tĩnh nhìn Quế Tây.

Một lâu sau cô mới thu hồi ánh mắt đang hướng về bụng Quế Tây, nhân nhật mờ miệng:"Chồng cậu là ai? Mình có biết không? "

Quế Tây gia tăng sức nắm chặt tay thành quyền, môi mấp máy:"Cậu còn không rõ sao?"

"Ý cậu là..."

Lời còn chưa nói kế tiếp Quế Tây đã chen vào.

"Mình về là muốn tốt cho cậu, cậu tương Lăng Hạo sẽ tha thứ cho cậu sao? Anh ấy không hề quên cậu là vị hận chứ không phải vì yêu."

"Cậu nói dối." cô gào lên, không đứng, Lăng Hạo yêu cô. Cô không tin.

Đáy mắt Quế Tây lóe lên tia hung tợn khác xa về bề ngoài của cô.

"Tôi đoán được ngày này, ngày mà cậu sẽ trở về, ngày mà gia đình tôi tan vỡ, ngày mà đứa con trong bụng cậu chưa chào đời đã bị cha nó giết chết. "

Mộc Hoa cắn môi, lắc đầu liên tiếp phủ định:"Anh ấy không như vậy, sẽ không". Cô hít sâu một hơi bình ổn tâm tính của mình, giây phút này Quế Tây đã quỳ dưới chân cô.

*

*

*

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Giường đơn

Mộc Hoa đứng trước nhà ga, gió thổi làm tóc cô bay theo. Gần mười năm trước cô đã từng đứng trước nơi này chờ xe để rời khỏi anh, mười năm sau cô vẫn đứng nơi này ra đi.

Lúc ấy, cô vừa trả thù cho cha xong đã chạy đến nơi này, cô lúc đó có mang thai, tàu chạy hai đêm đưa cô về vùng đất nghèo. Mộc Hoa bỏ đi, cô không nỡ lòng bỏ đứa bé mới gat anh cô đã lấy nó ra. Nhưng cuối cùng, trời đứng là trời người, cô mang thai đến tháng thứ tư thì bị sảy thai.

Mười năm sau cô cũng mang thai, anh và cô lại là nghiệt duyên sao?

"Cô muốn làm một tiểu tam giống như mẹ cô không? "

"Cô có biết vì sao mẹ của Lăng Hạo mất không? "

"..Là vì biết chuyện chồng bà ta có con ngoài giá thú, Lăng Hạo mới 7 tuổi đã mồ côi mẹ."

"..Cha cô vì phát hiện ra cô không phải là con của ông ấy mới phát điên đi tìm Lăng Thiếu Đường tính sổ, kết quả bị ông ta giết chết."

"Mẹ cô đi tha hương cầu thực chính là vì hổ thẹn trong lòng, chân đạp hai thuyền."

"Bà ta không dám đem theo thứ nghiệt chủng như cô mới ném cô vào cô nhi viện đấy, ha ha."

"Không phải... Không phải, cô nói láo, tôi không thể cùng Lăng Hạo là anh em"

"Nhìn đi, đây là xét nghiệm ông Lăng Hạo cho tôi, cô xem đi, ha ha... Dù sao thì Lăng Hạo cũng là chồng tôi, cô nghĩ anh ấy sẽ lấy đứa con của hai người sao? Ghê tùm "

"Cô nghĩ anh ấy sẽ muốn cô sao?"

"Cô nghĩ đứa con của cô sẽ được ra đời sao?"

"Anh em các người, oan có đầu nợ có chủ, đời mẹ đẻ bản thì đời con sao sạch sẽ được, đời mẹ là tiểu tam thì con gái sao được làm vợ được nhỉ?"

KHÔNG!!

"Khônggggg."

Mộc Hoa bật đầu ngồi dậy, trán lấm tấm mồ hôi, cô đưa mắt lên nhìn đồng hồ... Gần một giờ sáng, Mộc Hoa sờ cái bụng đã nhô lên của mình, nước mắt lộp độp rơi xuống. Cả người chật vật vượt qua đêm dài. Mỗi lần nhớ đến anh trong lòng cô sẽ hoảng hốt, sẽ hỗn loạn, ác mộng còn kinh khủng hơn trước đây cô sống ở cô nhi viện. Buổi tối cô sẽ một mình trốn trong chăn bông mà khóc.

Nhưng vẫn là một tháng sau đó tiền sinh hoạt cạn kiệt, cô vì không dám sử dụng thẻ đen của anh nên đã vứt ngay ở nhà ga, cô một mình tìm nơi làm công, tập quen với cuộc sống. Tinh thần dần ổn định, cô phải sống tốt, sau này còn có tiêu bảo, nghĩ đến đây cô liền vui vẻ, có động lực mà sống tốt.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Động tâm

Hôm nay sau khi tan làm cô ghé qua một siêu thị mua một ít đồ và trái cây, trời đã tối. Sẵn tiện mua vài quyển sách cho bà bầu, bụng cô đã to đi lại có chút bất tiện, quyển sách có chút cao làm cô loay hoay mãi thì có người gọi cô từ phía sau.

"Mộc Hoa, em còn chưa về sao?"

Hắn là Tôn Dương, bác sĩ khám cho cô tối qua. Hôm qua cô bị động thai. Cô và Tôn Dương có gặp qua mấy lần đều sẵn tiện mà chào hỏi.

Cô mỉm cười, gật đầu.

"Tôi có vài quyển sách, mai tôi cho em được không? "

"Không cần đâu, tôi mua thêm là được rồi!"

Tôn Dương đối xử với cô khá tốt, cũng có thể thấy cô không ai sẵn sóc nên có chút quan tâm. Ở Hồ Nam này, cô duy chỉ có anh là người quen.

"À, tuần sau cô nhớ đến đúng giờ bụng cô nhô lên như vậy khoảng mười ngày nữa sẽ sinh rồi, còn nữa cô có thể gọi cho tôi."

"Cảm ơn anh, bác sĩ Tôn."- Siêu thị này ngược đường với nhà hắn, không hiểu sao lại hay đến chỗ này đến vậy.

Tôn Dương gật đầu, tươi cười nhìn cô, ngừng lại mấy giây:"Sẵn tiện tôi đưa cô về nhà."

Cô mỉm cười, những chữ muốn nói cô đành nuốt vào bụng. Tôn Dương là con trai của thủ trưởng Tôn, địa vị ở Hồ Nam khá lớn mỗi ngày đều đưa cô về nhà khiến mọi người nhìn cô có chút khác, chị của hắn cũng ở chung cư cô, hơn nữa là sát vách cô. Những ngày này, cả chung cư đều nghĩ cô và anh là một đôi.

"Anh có thể vào uống trà không? "

Mộc Hoa nhìn Tôn Dương thoải mái gật đầu một cái sau đó mở cửa nghiêng mình mời anh đi vào.

Thế nhưng vừa bước vào cửa, Tôn Dương lại kéo lấy tay cô để cô lên tường, Mộc Hoa không thoải mái nhíu mày, giọng nói có chút mất kiên nhẫn:"Bác sĩ Tôn, xin tự trọng. "

Bóp Bóp Bóp

Cô định đẩy Tôn Dương ra, nhưng lại phát hiện Lăng Hạo đang từ phòng ngủ đi ra mang theo nụ cười lạnh nhạt. Về mặt hắn thật đáng sợ, mắt nhìn theo tay Tôn Dương đã dỏ lên đàng đàng sát khí. Mộc Hoa cảm thấy lạnh cả sống lưng, đưa tay đẩy Tôn Dương ra, ánh mắt có chút sợ, tay vì run rẩy mà làm rớt túi trái cây xuống đất. Giống như bị ánh bất giác.

Mộc Hoa không dám nhìn thẳng vào mắt anh, áp a áp ứng:"Sao anh lại đến đây, ai cho phép vào nhà tôi!"

Lăng Hạo nhìn cô ánh mắt nóng rực, bây giờ cô mới phát hiện anh đã gầy đi rất nhiều, anh hao tâm tổn lực tổn thương cô nên không thể ăn ngủ ngon sao?

Không được, cô phải bảo vệ con của mình.

"Mời anh về cho."- Cô nuốt ngụm nước bọt, trừng mắt nhìn Lăng Hạo.

Anh vẫn cười, nụ cười chưa xót, nhìn bụng cô lên cao, anh vẫn cười, cười đến thương tâm, bao nhiêu phẫn nộ, đau lòng cô đều không thấy rõ chỉ ôm chặt lấy bụng mình kiên trì bảo vệ.

"Anh định làm gì?"- Lăng Hạo bước đến gần cô, kéo cô vào lòng, chăm chăm nhìn vào bụng cô:"Con của ai? "

Toàn thân cô run lên, nước mắt trào ra, môi tái nhợt.

Tôn Dương lúc này kéo Lăng Hạo ra, hung hãn đâm vào mặt Lăng Hạo. Anh không biết giữa hai người họ xảy ra chuyện gì nhưng mỗi lần nhắc đến cha đứa bé cô đều hoảng sợ.

"Con của tôi! Con của tôi đấy!"- Tôn Dương rống lên, lại đâm anh thêm một cú.

Ánh mắt Lăng Hạo nổi lên tầng sương mù, nhìn Tôn Dương:"Của cậu?"

"Của tôi!"

Lăng Hạo giật giật môi, móng tay bấm chặt nổi lên tầng trắng bệch, kéo chân đạp một cước lên bụng Tôn Dương làm hắn ngã rạp xuống đất.

Đêm khuya có chút lạnh.

Lăng Hạo ngồi lên bụng Tôn Dương hung hãn hét lên đâm liên tục vào mặt hắn, mặt Tôn Dương rất trắng bị máu vấy lên đỏ chói mắt.

Hai người giằng co hồi lâu, mùi máu tanh xộc khắp phòng. Bấy giờ mới phát hiện, cô bị ngắt xù, máu từ chân từ từ chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ác ma

"Bác sĩ, có thể giúp tôi một việc không? "

Một bác sĩ chặc ngoài bốn mươi, bình tĩnh găt đầu, ánh mắt hiền hậu nhìn cô gái.

Mộc Hoa rung rung mắt, ngẩng đầu lên nhìn bà:"Tôi muốn em bé sinh non 2 tháng."

"Nhưng em bé chỉ sinh non có mười ngày."

Bà xoa xoa mũi, căng thẳng nhìn cô.

"Tôi muốn cô giữ bí mật cho tôi, nếu không tôi và con mãi mãi sẽ bị hấn nhót lại."

Bác sĩ nhìn cô có vẻ đồng cảm, thăm nghĩ cô là nhân tình của người đàn ông đó, bà lượn lờ vài vòng suy nghĩ hồi lâu mới găt đầu đồng ý.

*

*

*

Tôn Dương là con trai của thủ trưởng Tôn Tôn, dưới sự chèn ép của Lăng Hạo đành đưa con trai của mình ra khỏi Trung Quốc.

"Trung Quốc lớn như vậy, nó sẽ không đặt chân đến Hồ Nam và Thiên Tân nữa, cậu đừng đuổi nó đi được không? "

Tôn Tôn đã ngoài năm mươi, địa vị xã hội cao có đứa con trai duy nhất vừa du học về lại bị bắt ra nước ngoài, ông lớn tuổi rồi làm sao chấp nhận được.

Lăng Hạo nghe những lời này bị chọc tức cười lạnh kiểm chế bản thân nở nụ cười khinh bỉ:"Tôi cho ông ba ngày lập tức đưa hấn khỏi Trung Quốc, bằng không... ". Anh ghé sát vào tai thủ trưởng Tôn:" Tôi cho ông đi cùng "

Cho ông đi cùng? Chính là cái ghế thủ trưởng ông không còn được ngồi?

Cô hòng Tôn Tôn di chuyển một chút, nuốt nước bọt:"Lập tức! Lập tức nó sẽ đi, xin cậu tha cho tôi.". Sắc mặt ông có chút trắng bệch.

Trong phòng yên tĩnh đến đáng sợ, Lăng Hạo trầm mặc không nói gì chỉ cười lạnh một cái rồi nhấc chân bước đi thẳng đến bệnh viện.

*

*

*

Lăng Hạo đứng trước cửa phòng bệnh kiểm chế sự khẩn trương trong lòng, đưa tay ra mở cửa rồi bước vào trong. Người đàn ông khiến cô chán ghét này lại xuất hiện trước mắt cô, gương mặt còn dính vết máu. Anh có liếc nhìn cô một cái rồi xoay người đóng cửa phòng lại. Sau đó tiến vào giường bệnh đặt mông ngồi xuống.

Cô bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn anh, cơ thể liền mềm nhũn mà run lên hai tay càng nắm chặt.

Mộc Hoa nhìn chăm chăm lên trần nhà do dự một chút cuối cùng cũng mở miệng trước:" Tôn Dương đâu?"

Lăng Hạo ngồi ở đó không nhúc nhích nhìn chăm chăm Mộc Hoa.

Nói ra những lời này cô rất sợ, sợ hấn tổn hại đến con mình nhưng cô cũng chưa đường lui, nếu hấn đồng ý sẽ cho hai mẹ con cô tự do với Tôn Dương, dù gì hấn chắc sẽ không đồng ý cho cô có con của người khác mà ở bên cạnh hấn. Lăng Hạo bề ngoài ưu nhã nhưng bên trong rất hẹp hòi, anh chắc rất để bụng việc cô có con với Tôn Dương sẽ không để cô ở bên cạnh mình. Cái tôi của đàn ông rất lớn huống chi anh đã có Quế Tây. Còn nếu hấn muốn hại đến con mình thì cô sẽ cho hấn biết đó là con hấn.

Giọng anh ngày càng ngoan độc, tay tùy ý chỉnh lại cà vạt, nó làm anh hít thở không thông:"Đến Thụy Sĩ rồi."

Anh cho hấn đi? Thế còn cô?

Chắc hấn cũng sẽ cho cô đi.

Cô nắm chặt móng tay, đột nhiên cảm thấy mệt chết đi được. Lăng Hạo gạt gạt khước môi nhìn cô, cười chế nhạo bản thân, giọng thì thảo bên tai cô âm lượng vừa đủ để cô nghe:"Con cô đang ở trong tay tôi, ngoan ngoãn một chút, nghe lời một chút."

Lăng Hạo đưa tay sờ sờ bờ môi có cùi đầu hôn xuống. Theo bản năng cô đẩy anh ra, anh lại ghì đầu cô xuống cắn chặt răng nói:"Chống cự một lần tôi liền đưa con trai cô Châu Phi, một lần nữa thì là Châu Âu, lần nữa thì hai cha con nó tôi ném xuống biển."

Môi cô lại bị anh hôn xuống, anh cắn đến khi môi cô chảy máu liền đưa lưỡi liếm nó nuốt vào lại cắn trừng phạt.

Tóc cô bị anh gạt về phía sau:" Cầm miệng, cô khóc cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Sự thật

Sau ngày hôm đó đã hai tháng nay anh chưa từng xuất hiện trong nhà, cô dần thích ứng. Ngôi biệt thự ngoài việc có thêm năm giúp việc cũng không có khác mấy. Lâm quân gia đối xử cô rất tốt cũng không có đánh cô như trước. Hai tháng này trời qua khá vui vẻ, bảo bối cô ra đời được hai tháng trông đã bụ bẫm nhưng cô vẫn không thể mang con về, Tiểu Bảo vẫn ở bệnh viện. Hôm nay chính thức cô đón nhóc về nhà nên tâm trạng rất tốt.

Vừa xuống lầu, nét mặt cô liền khựng lại. Anh mặc áo sơ mi trắng, quần tây đen tồn lên thân hình cân đối, người anh toát lên vẻ hung tợn, ngồi vắt chân lên ghế, mắt chăm chú nhìn cô, vẻ mặt sắc lạnh.

"Xuống đây!"

Đây là lần đầu tiên hai người ăn sáng cùng nhau sau khi chia tay. Cô nhìn anh liền không nuốt nổi, anh thì ưu nhã ăn uống, bị cô nhìn hồi lâu anh đưa mắt lên liền hai mắt chạm vào nhau. Lăng Hạo đưa tay:"Qua đây."

Anh ôm cô vào lòng chặt đến nỗi cô thể nghe tiếng đập của tim anh, cô vội vã đứng dậy, thất kinh trước đôi mắt cô độc của anh. Anh ban mai chiếu vào khe cửa sổ lên gương mặt anh làm cô không biết anh đang suy nghĩ cái gì, giọng anh vẫn âm trầm mang theo phản lạnh lẽo:" Cô đến bệnh viện?"

Hồi lâu sau cô mới mở miệng:"Ừm, tôi đón con về."

Anh cố nén để tâm bình tĩnh lại, đi đến gần cô. Cô chỉ cao đến ngực anh nên lúc này cô hoàn toàn bị anh đè ép, Lăng Hạo cúi đầu tay nắm chặt hông cô đặt cô lên bàn ăn, bàn tay nắm chặt cảm cô để mắt cô đối diện anh.

Cô hoảng sợ, lắc lắc đầu.

Trán cô nổi lên tầng mồ hôi, ánh mắt của anh đằng đằng sát khí khiến lưng cô lạnh toát, con ngươi màu đen của anh khiến cô tim đập chân run.

Anh đột nhiên mỉm cười.

Nụ cười sâu thẳm.

"Tôi đi cùng cô."

"Không. "

Anh lại nhìn cô khiến những gì muốn nói đều nuốt vào trong bụng.

"Được, được rồi."

Mộc Hoa bế con ra ngoài, anh đi trước rất nhanh cô mãi mới đuổi kịp, bước chân cô nghe lộc cộc. Tiểu Bảo không nghe lời khóc lóc đòi sữa, anh nghe thấy bước chân liền dừng lại sau đó đi có phần chậm lại.

"A.. A Tiểu Bảo ngoan, mẹ thương."

Anh đột nhiên quát lớn:"Đi nhanh lên, tôi còn đến công ti."

"Anh bế con giúp tôi, tôi đi vệ sinh. "

Lăng Hạo kinh ngạc nhìn cô, cuối cùng cũng không lên tiếng gạt đầu một cái miếng cường. Anh bế Tiểu Bảo ánh mắt chán ghét, anh khó chịu hít sâu một hơi bế Tiểu Bảo trong tay lên xe chạy đi.

Mộc Hoa vừa vào phòng vệ sinh đã nghe tiếng bước chân truyền tới.

"Chỉ làm như vậy không sợ Lăng tổng biết sao?"

Quế Tây dậm thêm chút phẫn lên, cười khẩy:"Hắn cũng lợi dụng tôi thôi, có điều tôi thích."

"Cô tự nhận mình là vợ Lăng tổng lại còn nói dối mang thai với hắn, cô không sợ hắn làm cô đóng băng trong giới showbiz sao?"

"Chỉ cô ta ngu ngốc mới tin thôi."

"Hừ. Nếu không phải cô báo tôi làm giả bản xét nghiệm ADN làm sao tôi biết cô làm ra việc động trời này."

"Có Lăng Thiếu Đường và cả Lăng gia bảo đảm cho tôi, cũng tại bà cô ta ngu ngốc đi đánh ghen, con của mình mà tưởng vợ ngoại tình cuối cùng đi về thì gặp tai nạn."

"Cái gì? Không phải bà cô ta bị Lăng gia hại sao?"

"Lăng gia bị Mộc gia hại thì có, nếu không mẹ của Lăng Hạo cũng không chết sớm như vậy."

"Nói như vậy thì họ sớm đã không có quan hệ anh em. Cô ta mà biết được, cô xem như chết đó."

"Con cô ta trong bụng tôi còn giết được."

"Là cô đẩy cô ta?"

"Không nhờ vậy tôi có thể được như hôm nay sao?"

Thân thể Mộc Hoa cứng đờ, mi tâm nhũn chặt. Âm thanh Quế Tây không lớn chỉ vừa đủ nghe, cô khẽ lùi lại một bước ngồi phịch xuống.

Anh và cô không phải là anh em.

Cô hiểu lắm anh.

Cô còn nói dối anh là mang thai con người khác.

Cô còn hận anh, hận cha anh giết cha cô.

Cô có làm gì đi chăng nữa cũng không thể đổi lấy sự khó chịu trong lòng anh.

Vai cô run run, hai tay bụng kín mặt khóc, cô nên không để ra tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Quyền rũ

Mộc Hoa ngày người nửa ngày trong nhà vệ sinh, cô bỗng nhớ lại khoảng thời gian của chín năm trước. Năm đó cô 19 tuổi, Lăng Hạo 20 tuổi đã sống cùng nhau. Anh là sinh viên kinh tế quyền quý, sở dĩ cô tiếp cận được anh là do cô tìm cách tiếp xúc với Nara. Cô và Nara đều học tại học viện hàng không chuyên ngành tiếp viên, lúc trước hai người là bạn thân cô hay đến nhà Lăng gia chơi nhằm tìm hiểu Lăng Thiếu Đường. Ông ta hại bà cô chết thảm, mẹ bỏ rơi cô từ nhỏ. Mỗi thù này cô nuốt không trôi.

Cô biết chút võ thuật cộng thêm chút y thuật học tập từ các sư rèn luyện ngày càng thành thạo đến mức tinh anh.

Anh năm đó không lạnh lùng như bây giờ, rất vui vẻ, cuối tuần sẽ dẫn hai đứa tới đi xem phim hay ăn uống dần thành thói quen. Nhân ngày sinh nhật của Nara cô lên bỏ thuốc vào ly rượu của anh không ngờ lại tự mình uống trúng. Kết quả ngày hôm sau cơ thể cô trần như nhộng mất đi lần đầu tiên trong khách sạn mà người làm ra việc này lại trốn mất.

"Mộc Hoa, anh xin lỗi. Đêm qua là anh, do anh."

Điện thoại có vang lên chuông tin nhắn, là Lăng Hạo. Mộc Hoa cười khẩy một cái, bước thứ hai thành công. Bây giờ xây dựng một màn bỏ trốn.

Không hiểu sao mỗi một màn cô diễn đều qua trót lọt, anh đều tin sau đó bắt chấp gia đình không đồng ý mà dọn ra sống chung với cô. Đầu óc anh nhạy bén, làm thêm rất nhiều công việc nuôi cô dưỡng thai. Nhưng có việc anh làm mãi không được là nấu ăn, anh là đại thiếu gia của Lăng gia giàu có đứng đầu Thiên Tân được nuôi dưỡng để trở thành người thừa kế chứ không để chăm sóc người khác. Lăng Hạo rất kiêu ngạo, giống như Ngũ A Ca rồi bỏ Tứ Cẩm Thành không còn cái ô che trên người, sống vất vả. Cuối cùng thì Lăng Thiếu chịu không nổi đưa cháu mình lần lộn ngoài đường đánh dấn cô và anh về sống chung.

*

*

*

Cô nhấc chân đi rời khỏi bệnh viện, trời ngà về chiều.

Lăng Hạo đưa Tiểu Bảo về nhà giao cho thẩm Lâm, một mình chờ cô ở phòng ngủ, không biết anh đã đứng ngoài cửa sổ bao lâu nhưng dưới chân đã rải đầy tàn thuốc lá.

Cạch"

Hắn thấy cô bước vào, đôi mắt sắc lạnh nhìn cô mang theo tia sợ hãi.

Một lát sau anh mới khẽ giắt giắt con người, anh không nói nhiều liền đi đến trước mặt đưa tay sửa lại quần áo có chút sộc sộc của cô.

"Đi đâu mới về?"

Cô vẫn duy trì trầm mặc, không nói gì thất thần một hồi.

Giọng Lăng Hạo nhẹ nhàng sắc lạnh còn mang theo tia trào phúng:" Cho cô một phút để nói."

Cô nhìn anh, anh mặc chiếc áo choàng tắm bên ngoài, tóc còn ướt, Mọc Hoa mỉm môi đưa tay day day mi tâm của anh đang nhúu chặt, hình ảnh chín năm trước của anh hiện ra ôn nhu chân thực. Cô đưa tay dọc theo ngực của anh đi xuống, lướt qua từng tắc da thịt rắn rồi đến vết sẹo ở phía dưới bụng mà cô để lại trong tim bỗng dưng co thắt lại, đau như bị bóp nghẹt.

Sắc mặt anh giãn ra, cả người đông cứng, mắt vẫn bình tĩnh nhìn cô." Hết một phút."

Đám lửa trong lòng sắp bốc cháy lại bị nụ hôn vụng về của cô làm vụt tắt. Miệng mình bị cô gặm lấy, cái lưỡi non mềm kia cứ quăn quýt lấy rằng môi làm anh tê dại, Mọc Hoa thấp hơn anh nên hôn hồi lâu cổ như bị gầy ra anh lại càng không có động tĩnh gì, cũng không có chủ động làm cô có chút muốn bỏ cuộc. Giây phút cô muốn bỏ anh ra thì cổ tay đột nhiên bị tóm lấy giây sau đã bị anh vút trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full**.Net.

Chương 23

Ánh sáng chiếu vào khung cửa sổ, chiếu lên người phụ nữ nằm co vấp trên giường làm cô cử động mi mắt giắt mình ngồi dậy chạy vào phòng tắm rửa. Nước từ từ chảy xuống từng tắc da thịt xanh tím, mặt cô cứng đờ nhìn những dấu vết anh để lại muốn cười cũng cười không nổi. Tắm rửa xong cô lấy một chiếc váy màu vàng nhạt mặc vào liền chạy qua phòng Tiểu Bảo lại phát hiện trong phòng trống không, liền nghĩ đến tối hôm qua tìm bóng đau như dao đâm vào, vừa đau vừa hoảng sợ.

Lăng Hạo dồn tâm sức chen ép cô kịch liệt, muốn đem cơ thể cô xé ra mới hài lòng, anh khinh thường nhìn cô:" Con tôi thì cô giết chết, con hắn thì yêu như mạng."

Hắn lại đi vào, hung hãn mạnh mẽ tiến vào người cô.

Mọc Hoa vừa định mở miệng thì bị anh tiến sâu đau đến nỗi không nói nên lời, môi mím chặt phát ra tiếng rên đau đớn.

Lăng Hạo hậm hừ ra tiếng, ánh mắt bắt đầu đỏ lên đưa tay bóp cổ cô.

"Tôi sẽ biến cô sống không bằng chết."

Lăng Hạo lấy khăn quần nửa thân bước vào phòng tắm, hai giờ khuya anh đã lái xe ra ngoài bỏ mặc cô nằm lăn lóc dưới sàn nhà.

Cô không nhận được gọi cho anh:"Tiểu Bảo của tôi đâu?"

Mọc Hoa cầm điện thoại mãi không hoảng hồn được ngồi phịch xuống sàn nhà. Anh đưa Tiểu Bảo đi đâu rồi? Anh hận cô giết chết đứa bé của hai người, nhưng cô không có giết con, cô bị Quế Tây đẩy xuống cầu thang lúc đó cô vì muốn trả thù anh tự nhận mình ngã xuống, sau đó rồi đi cùng đứa bé nhưng ông trời lại lấy đứa bé sau đó mấy tháng. Nhưng bây giờ anh không hề biết Tiểu Bảo cũng là con anh, cho dù bây giờ cô nói ra anh sẽ tin sao?

"Trả nó lại cho tôi."

Cô đã mất con một lần không thể mất thêm lần nữa, bây giờ chỉ có Tiểu Bảo là người thân duy nhất của cô, mất con cô phải làm sao bây giờ.

Lăng Hạo ngồi trên bàn làm việc, tay gõ gõ xuống bàn bình tĩnh như chưa xảy ra chuyện gì, môi cử động:" Cô xem có kia, không phải chỉ là một đứa bé thôi sao? Nếu muốn thì tôi sẽ cho cô."

"Anh còn biết nó chỉ là một đứa bé sao, tôi nói cho anh biết Tiểu Bảo có việc gì đích thân tôi sẽ giết anh."

Cô không còn giữ được bình tĩnh, giọt nước trào ra nơi khóe mắt, ngậm ngùi ngắt điện thoại.

Lại qua một tiếng Lăng Hạo mới đứng dậy ung dung rời đi, về đến nhà đã thấy cô ôm mặt khóc dưới sân nhà thảm thiết. Phụ nữ tổn thương sẽ khóc, đàn ông đau càng sâu sẽ cười. Lăng Hạo mỉm môi khinh bỉ nhìn cô. Đôi giây da sáng bóng trước mặt tức thời cô phát hiện anh đang đứng trước mắt cô, Mọc Hoa vừa hít mũi vừa nói như khản cầu:"Xin lỗi! Hãy trả Tiểu Bảo cho tôi.". Tay còn vịn vịn ống quần của anh van nài.

Lăng Hạo khom người, nâng mặt cô đối diện với mình:" Tôi đã bảo là sẽ cho em mà, quên nó đi."

Lính hội được ý tứ của anh Mọc Hoa cụp mắt xuống, hai chân khép lại quý xuống chân anh ngoan ngoãn.

"Lăng Hạo anh làm gì tôi cũng được, tôi xin anh, xin anh đấy. Nếu không anh trả lại con cho tôi, tôi và con sẽ biến mất khỏi nơi này."

Cô ngừng đầu lên nhìn anh, anh không phải vui mừng quá rõ lên mặt, chỉ là vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng không lạc quan mấy, đôi mắt đã đỏ ngầu. Cô buột miệng thốt lên:" Anh sao thế?"

Mọc Hoa biết, Lăng Hạo tức giận rồi.

Cô liếc đôi mắt xinh đẹp nhìn anh.

Không đợi cô tiếp tục mở miệng cơ thể anh đã áp sát cô, vác cô trên vai đi thẳng đến phòng ngủ.

Một đêm gãy vò, đau đớn, túi nhục. Anh dồn tất cả sức lực gãy vò cô.

Cô muốn đi. Để xem hôm nay cô có bước xuống giường nổi không. Còn có anh ở đây cô còn muốn ngang nhiên nói muốn đi?

"Đi tôi sẽ đập gãy chân em."

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)**.Net.

Chương 24: Cùng anh

" Khi nào tôi chán tôi sẽ thả cho hai người đi."

Hai tháng trước anh đã nói như vậy với cô, cô liều mạng lấy lòng anh để gặp được Tiểu Bảo. Mộc Hoa cảm ly nước đến hồ bơi, lấy thêm một khăn tắm đứng đó chờ anh. Lãng Hạo bơi suốt hai tiếng, nước lạnh muốn đông cứng, hồ bơi tuy thay nước thường xuyên nhưng không cần nói thời tiết nhất là mấy ngày hôm nay có liền mây trận tuyết rơi ở Thiên Tân.

Giọng cô mềm như tơ, mắt to tròn nhìn anh." Anh đã ở đó lâu như vậy rồi, sẽ bị hàn đấy."

Quả nhiên động tác hần dừng lại, bơi đến lan can, nhìn chăm chăm cô, nét mặt mệt mỏi nhưng đầy kiêu ngạo không nhìn rõ cảm xúc tùy tiện đáp." Tôi ghét phụ nữ nhảm chán như cô, nhiều lời."

Sau đó cũng không có xuống hồ bơi tiếp mà chậm rãi đi lên giặt khăn tắm trên tay có thoáng lên người lướt qua cô. Mộc Hoa cắn chặt răng, thờ sâu một hơi rồi liền chạy theo sau anh rất cẩn thận." Anh uống nước."

Mộc Hoa chạy nhanh đứng trước mặt anh vrun tay cầm ly nước ra.

Choang~

Mãnh thủy tinh vỡ tan, miếng văng khắp nơi, anh nhìn nó cười đến thế lương. Hóa ra, cô có thể vì một người bạn mà miêng cưỡng bên cạnh anh, càng có thể vì đứa con của hần mà cưỡng ép mình ngu với anh, có thể tự tay giết đi đứa con của họ, trong lòng cô anh không là gì cả, luôn xếp sau mọi người. Anh ngông cuồng, cố chấp bị cô vứt ra khỏi tầm mắt. Dù là chín năm trước hay chín năm sau thì anh không là gì cả.

*

*

*

Anh thay một bộ lễ phục màu đen được cắt may vô cùng thích hợp, ôm gọn thân hình cao ráo của anh, hôm nay phải bay đến Giang Sơn dự hôn lễ có lẽ hôm sau mới có thể về. Trên tay cầm một liều thuốc yên tĩnh hút, đến lâu sau anh mới phát hiện trên người toàn mùi thuốc lá, không vội liền tiện tay ném liều thuốc vào sọt rác rồi lấy bộ y phục thứ hai ra thay, đến lúc xoay người vào phòng tắm thì hồng bị ai đó ôm chặt.

Mộc Hoa ôm hồng anh chặt chẽ dính sát, đôi môi nhỏ hôn lên lưng anh, cả người nhỏ ôm lấy thân hình lớn, anh vẫn hững hờ bức ra tia lạnh người, cô ở sau lưng anh cũng không biết là anh có đang tức giận hay không liền siết tay thật chặt lên người anh.

Lãng Hạo hờ hững." Buông."

Mộc Hoa trả lời bình tĩnh." Em muốn đi cùng anh."

Thấy anh biểu tình không tốt cô liền nói lỏng tay ra, vô vào lòng anh. Anh liền lùi một bước, Mộc Hoa té xuống dưới chân anh.

"Đừng có náo loạn."

Lãng Hạo bước vào phòng tắm coi hết đồ trên người, mở vòi sen xả nước trực tiếp lên người, mùi thuốc lá quá đậm nên phải rửa thật kĩ. Vừa rồi ở hồ bơi quá lâu bây giờ lại tắm thêm một lần khiến cả người run rẩy. Lãng Hạo vừa ngừng đầu liền phát hiện cô đã đứng trước mặt mình quần một cái khăn tắm hờ hững.

Lãng Hạo nghiêng răng ken két." Có nào đủ chưa? Ra ngoài."

Cô giặt mình mím chặt môi, đỏ mắt nhìn anh như thỏ trắng gặp sói xám.

Gương mặt điển trai kia tức giận, hơi cong khốc miệng. Có điều cô không nhìn thấy. Bị biểu tình của anh dọa đến mức nước mắt trào ra.

Ánh mắt Lãng Hạo nhìn cô, giọng khàn khàn bật ra."Cho cô mười lima phút tắm rửa."

Nói xong liền xoay người tì mi thay y phục vào. Lúc cô đi ra thì trong phòng đã có vài người cộng thêm vài y phục bất mắt, cô nhìn đến thất thần. Xem ra anh đã sớm chuẩn bị cho cô đi cùng anh.

Trên xe, anh có nhận một cú điện thoại từ trợ lý Tào, ánh mắt liền tối lại, tay siết chặt nhìn cô, hàm bạo ra, tia mắt đằng đằng sát khí như muốn thiêu đốt.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](#).

Chương 25: Ai mới là tiểu tam?

Lãng Hạo lúc trên máy bay hoàn toàn không chú ý đến cô, chỉ ngồi nhắm mắt dưỡng thần, cũng không có ăn uống gì. Mộc Hoa thì lại khác cô ăn uống rất thoải mái, có lẽ thức ăn trong phòng vip có khác rất đầy đủ và đặc biệt chuẩn bị. Mấy tháng nay không đi làm, Mộc Hoa nhìn đồng phục tiếp viên có chút chạnh lòng, lần trước anh còn cho cô thoải mái đi làm nhưng từ lúc anh giành lấy cô từ Tôn Dương thì dừng nói là đi làm, cô ra ngoài liền có vệ sĩ canh gác, ngoại trừ cô đi cùng hần.

Nghe đến việc hần dùng đứa con để ép cô thuận hần, cô lại không kiểm được tức giận đứng lên đi đến trước mặt hần thuận tiện hỏi thăm Tiểu Bảo ai ngờ vừa đi được hai bước thì chân vấp phải váy ngã xuống, Lãng Hạo không có nghĩ chi là nhắm mắt suy nghĩ, hiện tại anh rất mất bình tĩnh nhìn thấy cô anh sẽ bóp cổ chết mất, nghe tiếng chân dồn dập của cô bước đến gần mình chưa kịp mở mắt thì..

Bịch"

"U!"

Mộc Hoa mặc một chiếc váy màu lam không vai, hở nửa lưng, phía dưới còn xè sâu lên đến nửa đùi, cô bị vấp phải tà váy nên phần trên bị tuột xuống không ít, đủ để ai đó xẹt cả máu mũi. Lãng Hạo nhanh chân bước đến ôm cô lên ghế, vrun tay nắm lấy chân cô đặt lên đùi mình kiểm tra, cũng may trên máy bay cô không có mang giày cao gót, bàn chân không bị sao cả, Lãng Hạo từ từ vén váy lên xem mới phát hiện trên đầu gối có một vết xanh tím, trên đùi còn có mấy dấu vết anh để lại, nhất thời hoảng loạn, thẹn quá hóa giận.

"Đi đứng kiểu gì vậy, cái váy mấy triệu tệ cô có biết không?"

Váy chính anh đích thân chọn cho cô hai ngày trước, ai ngờ cô lại hậu đậu như vậy, Lãng Hạo nhìn thấy cái bụng căng tròn của cô càng thêm tức giận." Ăn cũng không có chừng mực, thật là mất mặt."

Tay thì thoa thuốc cho cô, miệng thì nói không thôi khiến Mộc Hoa đau cả đầu. Lấy đôi chân còn lại khiêu khích anh, miệng thì cười khúc khích. Bất ngờ bị anh đè xuống, hai tay bị anh tóm chặt để lên đầu, cơ mặt anh đã giãn ra phủ lên một nụ cười giễu cợt." Không liêm sỉ."

Hần nói cô liêm sỉ?

Được, cô cho anh biết thế nào là liêm sỉ.

"Này, dừng lại!". Lãng Hạo cong môi, đẩy cô ra cự tuyệt.

Không biết là lực anh không đủ mạnh để vát cô ra hay do cô mạnh mẽ hơn ngày thường, phản đối của anh cũng vô hiệu. Mất anh nhắm chặt, cô không biết là anh tức giận hay vui vẻ nên dùng lực đè anh xuống, khom người cay môi anh ra. Lãng Hạo còn không biết nên dạy dỗ cô thế nào thì bị cô lật xuống, ngực non mềm của cô cọ qua cọ lại trên người khiến cả người anh ngứa ngáy, vật nào đó đã bắt đầu chào cờ. Bộ lễ của anh được cắt may tỉ mỉ, cả vật nhập từ Pháp của hiệu Jimmy, khuy áo sáng chói, từng thứ từng thứ bị anh vứt xuống sàn không thương tiếc, đến cái áo sơ mi vô tội kia lại bị anh xé toạc không còn một cúc áo, đầu tóc đã bắt đầu đầm mồ hôi, từng thứ trên người cô bị anh gỡ bỏ, cửa phòng bị anh khóa chốt, bắt đầu làm chuyện mờ ám.

Đến thời điểm anh sắp đi vào cô liền bắt lấy thời cơ, nắm lấy vai anh." Tiểu Bảo là con của anh."

Lãng Hạo vẫn tập trung làm "v" một tiếng rồi tiếp tục. Cô không nhịn được nói lại thêm một lần."Em không cố ý muốn giấu anh, anh đưa Tiểu Bảo về cho em nha."

Anh bóp lấy cảm cổ, hừ lạnh. Nếu không phải vì anh đem Tiểu Bảo đi cô sẽ không đối xử như vậy đúng không. Lãng Hạo thuận tiện hôn xuống môi cô, mút hết đường khí khiến cô thờ không thông, ngứa muốn chết.

Mộc Hoa bình tĩnh lại nghĩ đến buổi chiều anh tức giận như vậy, hiện tại cô nói Tiểu Bảo là con anh anh cũng không phản ứng gì, cô cũng đã đoán được buổi chiều anh đã biết hết chuyện rồi.

"Hmm. Hmm."

Cô rên lên một tiếng dài. Lâm lòng anh mềm nhũn, bất giác nhẹ nhàng làm, sợ cô sẽ đau.

Mộc Hoa biết được, khẽ cười một cái. Lãng Hạo dễ tức giận nhưng rất dễ mềm lòng.

"Cười cái gì? Tôi sẽ không tha cho em, đợi về nhà rồi biết tay tôi."

*

*

*

Lễ phục bị nhàu, không còn như trước nên hai người đành đến một cửa hàng ở Giang Sơn mua tạm, cơ thể anh vừa cao vừa chuẩn nên mặc lên cũng không thua với bộ trước là mấy, đây là lần đầu tiên lễ phục của hắn lại cầu thả mua một cửa hàng như thế, vậy nhưng mà hôm nay thì ngoại lệ, Lãng Hạo anh cho phép. Anh còn tiện tay mua cho cô bộ kín đáo từ đầu đến chân, để cô lộ dấu vết hỏi chiều anh để lại thì còn gì mặt mũi thiếu gia nữa chứ. Chỉ là anh vừa chọn xong, xoay người tìm cô nhưng không có, mà lại gặp Quế Tây, cô ta lấy tay ôm mặt, khóc lóc nhìn anh:" Anh xem, cô ta đánh em!"

Lãng Hạo chạy vào phòng chờ, không thấy Mộc Hoa liền rối rắm luống cuống đi tìm, liền không để ý Quế Tây nói cái gì.

Mộc Hoa đi ra ngoài sảnh, đợi mười phút sau mới đi vào liền nghe thấy Lãng Hạo quát mắng.

"Các người không trông chừng nổi cô ấy, tôi lập tức cho các người thôi việc."

Lãng Hạo cũng thật quá đáng rồi, ở Giang Sơn mà lại như vậy.

"Xin lỗi, chủ tịch Lãng."

Hà? Đây là cửa hàng của Lãng gia sao?

Mộc Hoa nhìn thấy Quế Tây đang nhìn mình âm ức, trên mặt cô ta còn đỏ, cô liền khôi phục lại vẻ mặt nhác váy chạy đến ôm anh. Mũi còn khịt khịt, mắt đã đỏ lên." Xin lỗi, để anh chờ lâu rồi."

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Quan hệ gì

Lãng Hạo ôm cô bước đi hoàn toàn không chú ý đến Quế Tây đằng kia. Anh sửa lại cà vạt, rồi nhìn cô từ đầu đến chân gât đầu hài lòng." Được rồi, đi thôi."

Quế Tây đưa mắt liếc Mộc Hoa sắc nhọn, kết quả bị Lãng Hạo nhìn thấy, anh khẽ cau mày nhìn Quế Tây, cũng không có nói một câu nhắc chân rồi đi.Hai người trực tiếp lên xe đến Tần gia. Anh nắm chặt tay Mộc Hoa, vẻ mặt lười biếng, Mộc Hoa thở mạnh cũng không dám, duy trì tư thế của Tiểu Bạch Thỏ thuận theo anh.

"Này."

"Hửm?"

Lãng Hạo ngồi kế bên cô, cô có thể ngửi được mùi hương quen thuộc của anh, hơi thở dồn dập, lồng ngực phập phồng lên xuống.

"Anh và Quế Tây có quan hệ gì?"

Bầu không khí bỗng trở nên âm trầm, khó tả.

Anh khẽ hờ dỗi môi." Quan hệ mập mờ."

Họ đúng là quan hệ đó, suốt bao năm qua anh không nhún sâu càng không phớt lờ đi chỉ vì anh vốn không để tâm đến cô ta.

Mộc Hoa rút tay mình ra khỏi tay anh, cong môi." Đã lên giường chưa?"

Sắc mặt anh tối lại, nắm lấy cổ tay cô dùng sức kéo lại, nhìn nét mặt giận dữ của cô trong lòng có chút khoái trá:" Cô úy khuất sao? Cô đã biết tôi sớm không có kết hôn đúng không?"

Nếu anh không cho quản lý Trịnh điều tra có lẽ cô định giấu anh suốt đời. Chuyện của Lãng Thiếu Đường và Mộc Phù Sinh đã trôi qua gần ấy năm, vốn dĩ anh muốn dùng tình yêu của mình bù đắp cho cô, vậy mà cô lại dùng nó để báo thù anh. Họ là bạn bè của nhau, cùng yêu một cô gái tên là Thiệu Lan, Mộc Phù Sinh dùng tiền ép Thiệu Lan lấy hắn rồi đem bà ra Mỹ định cư. Lúc ấy Lãng Thiếu Đường phát sinh quan hệ với Dung Kim sinh ra anh, Dung gia và Lãng gia lúc ấy kết thông gia dưới sự thúc ép của ông Lãng Hạo_ Lãng Thiệu. Vài năm sau đó Thiệu Lan trốn về nước gặp Lãng Thiếu Đường, Mộc Phù Sinh vốn ghen tuông liền đi tìm Lãng Thiếu Đường tính sổ, kết quả khi đi về gặp tai nạn, chết nơi đất khách.

Còn còn giấu Tiểu Bảo không cho anh nhận con.

Thế nhưng, anh biết, cô rất yêu ba, chưa chấp nhận được cái chết của ông ấy, mà nghĩ rằng Lãng gia dùng uy quyền để giấu nhem cái chết của Mộc Phù Sinh, thực chất hoàn toàn không phải.

Mặc dù hôn nhân của ba mẹ anh không được hạnh phúc nhưng thứ duy nhất anh thấy được, anh tồn tại vì cô. Yêu cô là điều anh không bao giờ hối hận.

Mộc Hoa bời vì những lời nói của Quế Tây lúc này mà để tâm, hoàn toàn không nghĩ đến lại bị anh vạch trần.

"Anh nói dối đã kết hôn để làm gì chứ?"

Họ đều rơi vào trạng thái trầm mặc như cũ, đến lúc Lãng Hạo định mở miệng giải thích thì xe đã dừng ở Tần gia. Hôn lễ tổ chức ngay tại dinh thự, quá nhiên thật đáng.

Mộc Hoa ôm váy bước xuống, mím môi nhìn khung cảnh xung quanh, ở mỗi thành phố ở Trung Quốc đều có một vị đại gia giàu có, nghe nói Tần gia giàu có nhất nhì Giang Sơn. Cô bị không khí xung quanh làm cho choáng ngợp. Lãng Hạo mở xe đi ra, nhìn thấy cô ngây ngốc đứng đó không nhận được nhắc nhở.

"Đừng làm tôi mất mặt."

Cô gái xuất hiện bên Lãng thiếu hôm nay không phải là Quế Tây mà là một khuê nữ xinh đẹp, nhiều người cho rằng cô chính là bình hoa di động mới của hắn, nháy mắt liền hiểu thì ra ở giới thượng lưu họ xem phụ nữ chỉ là trò chơi.

Lãng Hạo anh tuân phi phạm vừa bước vào đã được nhiều người nghênh đón, cô bị vút sang một bên không thương tiếc. Mộc Hoa đi tìm một ly sâm banh nhấp nháp, nhìn đám người phụ nữ kia bao vây lấy anh trong lòng cô dâng lên một cảm xúc khó chịu.

Có điều, nhìn hắn cô vô rất thích.

Cô hậm hực trong lòng nóc sạch ly sâm banh.

Một lão trung niên bước đến gần Lãng Hạo, ông ta chắc khoảng năm mươi nhưng nhìn ngũ quan cực kì đẹp đẽ, tuổi tác chỉ làm ông ta thêm mặn mòi, nghe nói đây là chủ tịch hôm nay- Tần Ngôn. Đi theo ông ta là một phụ nữ đứng tuổi, phúc hậu, họ chính là đôi vợ chồng hoàn hảo trong truyền thuyết. Lãng Hạo hất tay bảo cô đi đến chỗ của anh, Mộc Hoa lại phớt lờ không nhìn thấy, cách đó không xa họ đang nói cười vui vẻ.

"Đó là bạn gái cậu sao? Trong thật khi chất."

Lãng Hạo nhìn cô một cái, ý bảo cô qua đó, rồi nhanh chóng nói gì đó với bọn họ." Không, là vợ cháu."

"Ồ, Lãng thiếu gấu vợ kĩ quá đấy."- Người phụ nữ nhanh miệng đáp trả gì đó, cô vẫn không thể nghe vì khoảng cách của họ và cô khá là xa.

"Chúng cháu sắp kết hôn, hi vọng hai bác có thể đến uống rượu mừng "

"Ha ha, không thành vấn đề. Tần Nghiêm nhà chú vừa về nước mấy tháng đã vội vàng kết hôn, thật là bọn nhỏ này, cháu cũng nhanh lên đi."

*

*

*

Vừa ra khỏi bãi đậu xe của khách sạn, cô đã bị anh vác lên vai trực tiếp đưa cô lên phòng tổng thống. Mộc Hoa bị xóc lên khó chịu tay không ngừng nắm lên vai anh giẫy dụa." Buông ra, đồ vô si."

Cánh cửa bị anh mở ra, dùng chân đạp đóng lại rồi nhanh chóng ép cô vào người, cô vừa đau vừa mệt bị anh đè lên hôn kịch liệt. Kết quả lúc anh rời khỏi môi, trên tay cô đã đeo một chiếc nhẫn.

"Thay đồ đi, cùng anh đi đến một nơi."

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Ngoài ý muốn

Anh dẫn cô đi thẳng đến bãi đậu xe. Lãng Hạo khom người, ngồi vào trong xe, đóng cửa xe, cột dây an toàn, quay đầu thắt dây cho cô rồi trực tiếp lái xe đi. Mộc Hoa nắm chặt chiếc nhẫn trên tay cười tí mắt, Lãng Hạo nhìn cô qua kính chiếu hậu kinh ngạc khiến anh ngay ngắc một hồi.

Cô hiểu quan hệ giữa anh và cô quá nhiều khúc mắc, lỗi chỉ do cô quá nông cạn bị người ta dắt mũi dẫn đi, họ đã bỏ qua quá nhiều thời gian bên nhau, cô nhìn nhận mình quá sai lầm, chỉ để tâm đến quá khứ, thù đoạn tranh đoạt Lãng Hạo về mình. Nếu không con gái của Lâm quân gia cũng không mất, đứa con cô cũng không mất. Điều không sai lầm duy nhất của cô chính là yêu anh từ cái nhìn đầu tiên, ngoại trừ việc đó ra cô chưa bao giờ làm đúng. Mặc kệ trước đây anh làm gì cô đều lấy ra một đồng lí do để khinh thường.

Lãng Hạo lái xe qua một khu chung cư cao cấp rồi dừng xe vừa quay đầu nhìn cô đang thất thần, anh cũng nhìn cô đến phát ngốc.

Tay anh vừa chạm đến mặt cô đã rụt về, hơi thở anh hơi gấp, qua hồi lâu, anh mới miễn cưỡng ổn định tinh thần, mở dây an toàn mình ra.

"Thích không?"

"Rất thích."

"Đừng nghĩ là tôi đang cầu hôn cô, thuận tiện thì mua thôi."

"Đây là đặt mua không phải sao?". Mộc Hoa nhìn chữ MH trên chiếc nhẫn cô cứ tưởng là tên của cô chứ.

"Tên nhân hiệu thôi. Sao. Có muốn lấy tôi?"

Nhìn về mặt phát ngốc đến ngượng của cô Lãng Hạo không ngừng châm chọc, anh nghiêng người định mở dây an toàn cho cô thì phát hiện dây cô thụ ven đường đang lay chuyển ngã rạp xuống đường cách chiếc xe của họ không xa. Lãng Hạo bấm cho chiếc ghế cô nằm xuống thật sát xuống mép, nhìn cái cây to đứng kia không ngừng đến gần chiếc xe hướng về phía Mộc Hoa mà ngã xuống, Mộc Hoa nhìn theo đuôi mắt của Lãng Hạo bất ngờ sau đó là hoảng sợ, cơ thể run bần bật, đôi mắt nhắm chặt, lông mi run rẩy kịch liệt. Sau đó cơ thể nào đó ôm lấy cô, cái đầu bị người đó nắm lấy đẩy xuống, anh mạnh mẽ lấy thân mình chống lên, cây ngã xuống trước mũi xe, kính vỡ đâm sâu vào lưng anh. Lãng Hạo kiểm tra tình trạng của Mộc Hoa, ngoài việc bị anh đè lên cô không có tổn thương gì. Cơ thể anh cân đối nhưng anh rất cao, cân nặng cũng vậy, anh cứ thế đè lên cô thế này cô căn bản chịu không được lâu. Cơ thể mềm mại của cô không nhúc nhích, cô chặt vật dưới thân anh, hít thở cũng khó khăn, bên trong rất tối, người anh khỏe động, tay nắm vô lăng ườn người lên, nhắm hai mắt lại kéo cơ thể ra xa cô, miệng bình tĩnh hỏi:" Em có sao không?"

Mộc Hoa khẽ ưm một tiếng, Lãng Hạo đã đổ tầng mồ hôi, mảnh vỡ bên nhón đâm một khắc càng sâu, cơ thể anh có chút suy yếu. Cả hai đều nghe tiếng nhón nháo bên ngoài, nhân viên an ninh cũng đến dịch chuyển cây đó ra, nhưng vì cây khá lớn, vận chuyển ra gặp khá nhiều khó khăn.

Anh bắt đầu ho khan, Mộc Hoa không nhận được đưa bàn tay ra định sờ vai anh nhưng bị anh tóm lại" phía trên có nhiều mảnh vỡ, dừng cử động."

Nghe giọng nói anh không bình thường, cổ khẩn trương, hơi thở anh yếu đi" Không sao, một chút sẽ ổn."

Mộc Hoa ngửi thấy mùi máu tanh nồng nặc, vừa khóc vừa nói" Máu.... Anh chảy máu."

Cô đưa tay lên vai anh phát hiện tay dính chất lỏng sền sệt, môi run run, cơ thể liên động cứng.

Nước mắt chực trào ra, thích nhìn anh đang chống lên cơ thể mình, tim cô như bị ai đó bóp chặt.

"Đồ ngốc. Anh nhích xuống đi."

"Mộc Hoa.. anh yêu em."

Cô tức giận, nói không ra hơi nhìn anh dần dần nhích xuống, Lãng Hạo cảm thấy cả cơ thể như đông cứng, lại toát ra rất nhiều mồ hôi, anh cảm nhận mình đang chảy rất nhiều máu, trước nay ngoài việc cô đâm anh nhát dao kia ra, anh chưa từng bị chảy máu như này.

Giọng anh khàn khàn, ho khan một tiếng.

"Em có nhớ lần đầu tiên chúng ta xem phim không, anh dùng một sợi dây đại dương xanh để đổi lấy tấm vé đầy của Nara."

"Không phải tình cờ sao?"

"Năm ấy anh chưa từng nghĩ sẽ yêu em đến thế. Đến khi đêm đó anh và em xảy ra quan hệ, anh cũng không nghĩ đến, chỉ đến lúc anh quyết định đi theo em, anh đã quyết tâm bảo vệ em cả đời."

Lãng Hạo nhìn cô, đáy mắt nóng lên, anh nhìn cô khóc lóc mà đau lòng. Anh cúi xuống, đè lên môi cô dây dưa, răng môi quẩn quýt, dùng toàn bộ sức lực cuối cùng mà hôn lấy, anh luyện tiếc hôn từng vị trí trên mặt cô ướt át. Mảnh vỡ đâm càng sâu, nhánh cây cũng đâm vào vai anh đau rát, không một luồng gió thổi đến, cả một bầu trời ảm u. Mắt anh dần tối đi, mi tâm nhũu chặt muốn dùng một chút sức để mở ra nhưng hoàn toàn không thể, toàn thân khô khốc.

Mộc Hoa chết lặng nhìn anh, giống như anh cho cô lời từ biệt cuối cùng, cô không phải đã từng muốn giết anh, giết cả nhà anh, nhìn anh đau đớn sống không bằng chết sao? Sao cô lại đau đến thế này.

"Lãng Hạo anh không được chết."

Mắt anh vẫn nhắm chặt. Cơ thể lạnh lẽo đông cứng. Nhưng vẫn thì thảo bên tai cô.

"Em phải sống tốt, đừng cảm thấy có lỗi với anh, anh tình nguyện dùng mạng bảo vệ em"

Mộc Hoa dùng sức ôm anh, lắc đầu." Anh là đồ xấu, không được đi."

Máu anh không ngừng chảy đến lúc này cũng khô đi.

"Em yêu anh, thật sự yêu anh. Chỉ cần anh tỉnh lại, em làm gì cũng được."

Chỉ một mình cô nghe thấy, anh đã không còn mở mắt.

Nhân viên cứu hộ lấy được cây ra, dùng thiết bị lấy hai người ra ngoài, chân anh bị cây đó đè xuống, lưng bị mảnh vỡ đâm sâu. Bộ lễ phục của anh nhuộm màu đỏ, hô hấp cô cũng khó khăn, trước mắt là một mảng tối om

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nguy cấp

Người cô và anh toàn là máu. Mộc Hoa nhìn anh được kéo vào phòng phẫu thuật mà mắt đỏ dần, cô sắp không đứng vững chân mềm nhũn đi, cũng may có thư kí Trịnh đỡ lấy. Mộc Hoa nhanh chóng định thần, thấy có điểm khác thường.

"Anh không phải đang ở Thiên Tân sao?"

"Sếp bảo tôi đến đây từ hôm trước chuẩn bị tiệc."

"Tiệc?"

Thư kí Trịnh gầy đầu: "Thực ra sếp muốn cầu hôn Mộc tiểu thư."

"Hôm nay là ngày Tiểu thiếu gia về nước, Lãng tổng muốn cả gia đình đoàn tụ nên lựa chọn hôm nay. Mộc tiểu thư, Lãng tổng trước nay rất cô đơn, trừ mẹ cậu ấy ra thì cô là người duy nhất có thể khiến cậu ấy hạnh phúc."

"Tiểu Bảo ở đâu?"

"Phòng bệnh nhi, tôi có thể đưa cô đến thăm."

Đứng trước phòng bệnh, nhìn Tiểu Bảo da dẻ hồng hào, môi mỉm cười chúm chím đáng yêu, trái tim người mẹ như được sưởi ấm.

Thư kí Trịnh nói cho cô biết, Tiểu Bảo đã trải qua hai ca phẫu thuật chữa van tim, nay đã thành công và đang được chăm sóc tại phòng bệnh nhi. Lãng Hạo đáng ghét, tự ý quyết định mọi chuyện không xem cô là mẹ đứa bé sao?

"Mộc tiểu thư, cô cần về nhà thay quần áo."

Người cô toàn là máu, tóc tai bối xù, cô nhìn con, nghĩ đến anh. Anh vẫn tự mình chịu hết trách nhiệm, nếu Tiểu Bảo an toàn anh sẽ giao cho cô, nếu con có mệnh hệ gì anh sẽ chịu tội giết con cô, để cô hận anh, để cô không thể quên anh. Anh xưa nay thủ đoạn như vậy, đều cho cô, lúc đó anh không hề biết Tiểu Bảo là con anh, anh vẫn ra sức bảo vệ thẳng bé.

Cô tắm rửa sạch sẽ đi đến bệnh viện thăm anh lần nữa, ca phẫu thuật vẫn chưa kết thúc, bác sĩ vừa bước ra, cô đi lên trước.

"Người nhà Lãng Hạo, chúng tôi phát hiện mảnh vỡ đâm vào trong đầu và sau gáy cậu ấy, hiện tại người nhà cần kí vài thủ tục để tiến hành ca phẫu thuật tiếp theo."

Sắc mặt cô trắng bệch, tay vẽ loạn tờ giấy vẽ lưng tung, từng mảng từng mảng quá khứ của hai người lộ ngay trước mắt, họ đã yêu nhau 2 năm, cô rời bỏ anh 7 năm, thời gian bên nhau quá ít, họ lãng phí quá nhiều thời gian, đến khi nhìn lại, người như cô quá xấu hổ đi. Mộc Hoa nắm chiếc nhẫn trên tay co vấp người lại, thư kí Trịnh đưa cho cô cái túi chứa đồ trên người Lãng Hạo, đại khái là một chiếc đồng hồ, một chiếc điện thoại và chiếc ví, còn có cái túi ni lông nhỏ. Mộc Hoa xoa xoa mũi, khó nào đứng dậy móc chiếc điện thoại ra, anh không dùng weibo, cũng không có sử dụng mạng xã hội, điện thoại chỉ có vài tin nhắn của thư kí Trịnh, còn có tin nhắn của số lạ gọi rất nhiều tin đã xem, thời điểm một ngày trước số lạ đó bị chặn lại.

[Khách sạn Á Đông, phòng 1009, đợi anh.]

[Anh rốt cục có đến không?]

[Cô ta mang đứa con chồng trước đến bên cạnh anh, có tư cách sao? Em đợi anh 7 năm chưa đủ để anh yêu em sao?]

[Anh muốn con em có thể sinh cho anh mà.]

[Anh không đến đừng trách em, anh đang đợi cô ta đúng không? Haha, hay là đang chăm sóc Tiểu Bảo cho cô ta nhớ?]

[Cô ta đang ở Đài Cẩm Hoa cùng với Triệu Vỹ, anh còn nhớ hần không? Cùng cô ta ở cơ nhi viện lúc trước đấy.]

Sau đó đoạn ghi âm được gọi đến, đó là giọng nói của cô.

["Em có thể yêu bất kì ai nhưng Lãng Hạo thì không"]

Tin nhắn đến đây thì bị anh chặn lại.

Mộc Hoa lùi về sau hai bước như không tin được, cô nhớ lúc ấy cô còn tin rằng mình và Lãng Hạo là anh em. Quế Tây nhân cơ hội này muốn anh hiểu lầm cô. Có điều, lời đã nói ra không thể rút lại được. Huống hồ là cô tự miệng nói ra.

Mộc Hoa mở mục hình ảnh, liếc mắt nhìn một lượt, lịch trình công việc, hoa tí gôn trắng, có vài tấm hình của cô, tìm đập thành thịch, tấm hình thời sinh viên của họ, cô lướt qua một lượt đến bức cuối là giấy chứng nhận kết hôn, là cách đây ba hôm trước. Anh giữ cô lại bên người đương nhiên sẽ giữ lại giấy tờ tùy thân của cô, đưa vào quan hệ của anh, muốn làm giấy kết hôn không hề khó, còn chưa hỏi ý kiến cô mà đã dùng nước cờ này trói chân cô lại. Tự đứng lúc này, tim cô như co thắt, nước mắt chực trào ra lúc nào không hay, lồng ngực đau dữ dội.

Cô đứng trước phòng phẫu thuật, trời đã hừng đông. Một chút sức lực cũng không còn, cả người mệt mỏi, mắt dần tối lại sau đó có được ai đó nhấc bổng lên.

Không biết đã bao nhiêu lâu, cô tỉnh lại, cả người đau buốt, mắt mờ không được vì bị khăn bịt kín mắt, miệng bị buột chặt, sau đó nước lạnh tưới lên người cô nổi lên từng cơn tê buốt. Cô nâng chân đi xoay người chạy trốn nhưng chân cô bị xích lại, càng chạy càng siết lại, cô vùng vẫy đến khi sức mòn lực kiệt rồi ngất đi lúc nào không hay.

Ngày thứ hai, miệng cô đã khô khốc, cơ thể không còn sức để ngồi dậy, cô cứ như vậy mà chết sao? Ngực cô phập phồng lên xuống, răng cắn khấn buột miệng rách ra, dồn hết tất cả sức lực cuối cùng gào lên.

"Lãng Hạo, cứu em!"

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Mất mạng

Bệnh viện thành phố Giang Sơn...

Thư kí Trịnh mở cửa bước vào, lần này sếp Lãng không có ném đồ mà ngồi trên giường thất thần nhìn ngoài cửa sổ. Bộ dạng chật vật không chịu nổi, cả tuần này sếp Lãng đều truyền dịch để sống, ngu cũng phải dùng thuốc an thần. Ca phẫu thuật thành công, đầu anh phải cạo sạch để phẫu thuật, cô Mộc Hoa này lại chọn ngày lúc này bỏ đi. Mỗi lần cô rời đi Lãng tổng đều thương tích đầy mình, chết đi sống lại..

Anh mở định vị Mộc Hoa lên xem, mấy ngày nay không xác định nhưng lúc này mở ra, chấm đỏ dịch chuyển đến khu đất ngoại ô, anh thở dài một hơi trong lòng cuộn cuộn không biết có nên nói cho Lãng tổng biết không.

Kể từ hôm đó, Lãng Hạo cũng chẳng nói chuyện với ai, bác sĩ tiêm thuốc hay Trịnh Lâm Hân đến báo cáo việc công ty cũng không hỏi đáp.

Cửa phòng đột nhiên bị đẩy ra, ánh hậu Quế Tây đi vào, anh nhìn thấy liền đưa tay ngăn cản.

" Xin lỗi, Lăng tổng hiện tại không tiện gặp Quế tiểu thư."

" Ân."

Có điều vừa nói xong, cô ta đã xông đến giường bệnh ngồi đối diện với Lăng Hạo. Nhìn gương mặt không chút huyết sắc của anh, cô cong môi cười mỉng cường.

Chẳng lẽ cô lại trở mặt nhìn anh ngày một suy thoái, đáng ra anh nên yêu cô, kết cục này là anh tự chuốc lấy.

Cô ta đại nạn không chết, anh cho cô ta một mạng thì tôi lấy cô ta thêm một mạng, tôi không tin là anh cứ như vậy mà không yêu tôi.

Cô ta nâng bát cháo lên, xúc một muỗng đút cho anh. Anh ngay cả nhìn cô cũng không nhìn luôn chăm chú nhìn ngoài cửa sổ.

Quế Tây cắn chặt răng, hung hăng ném bát cháo xuống đất, giẫm giày cao gót ra ngoài.

Lăng Hạo! Là do anh tự chuốc lấy. Quế Tây nắm chặt điện thoại gọi một cuộc." Chón đi."

Màn hình tivi phát ra một đoạn video không rõ nét rồi nhanh chóng bị tắt đi. Lăng Hạo mồm một đoán rằng đó là khu đất trống vùng ngoại ô, và...

Một hình dáng không thể quen thuộc hơn...

* * * * *

Hoa nở là duyên, hoa tàn là nghiệt

Người đến là phúc, người đi là phận

Duyên sâu thì hợp, duyên mỏng thì tan

Vạn pháp vô duyên, vạn sự tùy duyên

Không cưỡng không cầu, không mong không khổ.

Đài radio vang lên trong bóng tối, chiếc xe tắt bóng. MỘC Hoa rơi vào bóng đêm mù tịt. Rất rõ ràng, bọn họ muốn lấy mạng cô.

Một chiếc Ferrari Sergio Pininfarina chạy vụt ra đường tối. Trên người anh còn mặc đồ bệnh nhân, đi nhanh qua ngoại thành...

Trịnh Lâm Hân vừa thấy tín hiệu của MỘC Hoa dần dần biết được vị trí liền chạy đến phòng Lăng Hạo nhưng không thấy bóng dáng anh ở đâu. Dây truyền dịch bị anh rút ra, trên giường bệnh còn lưu lại một ít máu chưa khô.

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Kết thúc (Hoàn)

Cô bị vứt vào một hố sâu tối om, trên người đã không còn sức lực, chỉ biết đất ngày càng lấp kín người cô, tay, chân, cô cảm thấy được hít thở khó khăn rồi mơ hồ ngất lịm đi...

Lăng Hạo dừng xe tại vùng đất hẻo lánh ngoại ô, ba thanh niên đang đứng đó canh gác, nếu muốn tiến vào sâu bên trong thì phải hạ thủ được ba người họ. Phía trước có một đôn cây dài tầm hai mét, anh đón lấy liền xông đến đâm người dùng chiêu mạnh để dứt điểm, thế nhưng, vết thương anh vừa khỏi lại rách ra, sau lưng máu đã ướt một mảnh lớn. Ba người họ cao lớn, cộng thêm thể lực tốt, lại có vũ khí, vai anh bị đâm một đường lớn. Mất đã bắt đầu hoa, thế giới xung quanh mờ dần...

Lí trí mạch báo hay con tim thúc giục anh đứng dậy, lùi về phía sáng đèn kia. Quế Tây sớm đã biết anh sẽ đến, không ngờ đến với bộ dạng như vậy, anh vẫn thế, yêu cô ta luôn là điểm yếu của anh.

Lăng Hạo nhìn cái hố sâu đang lấp đầy liền phóng xuống, họ đã lấp đến phần bụng, anh nhanh chóng cào đất bới ra, Lăng Hạo nhìn cô, sắc mặt trắng bệch, tay chân lạnh lẽo. Mất anh đó lên nhìn Quế Tây, hàm răng bạnh ra, đâm người bọn họ vẫn duy trì lấp hố, đất văng lên người anh.

" Tôi giết chết cô!"

Anh rống lên, nắm đất ném lên người Quế Tây, sau đó nhảy lên nắm lấy cổ áo cô cao lên, chân hững lên mặt đất ném mạnh xuống đất, cô cười ranh mãnh nhìn anh, khóe môi rỉ ra giọt máu tươi.

" Hai Phát."

Người đàn ông phía sau cô chìa ra một khẩu súng hướng về phía MỘC Hoa, lên còi.

ĐOÀNH.

Cả người anh lạnh lẽo run lên "MỘC Hoa."

Tiếng thét vang vọng trong đêm u tịch, tiếng thét của sự bất lực.

*

*

*

*

*

*

Năm năm sau...

Thành phố Thiên Tân_

" Lăng thị hiện tại là tập đoàn kinh doanh đá quý đứng đầu Trung Quốc, có nhiều nguồn tin cho rằng Lăng Thị đang dùngnh quốc làm bàn đạp cho nguồn nhiên liệu, dưới sự lãnh đạo của CEO

Lăng Hạo."

Bản tin sáng nay cho hay.

Sự thật năm ấy cũng dần tiết lộ, năm ấy cô ấy ra đi không phải vì không yêu, mà vì nghĩ anh và cô là anh em. Xảy ra bao nhiêu chuyện cuối cùng anh cũng hiểu rõ, anh và cô đều yêu nhau, đều muốn cùng nhau bách niên giai lão, có điều thế giới bọn họ có quá nhiều rào cản.

Ừ thì yêu đấy, suy cho cùng con người cũng sẽ về với cát bụi.

Phát súng năm đó làm anh, cô và Tiểu Bảo trở về bên nhau. Có nhiều người yêu nhau rồi bỏ qua nhau, nhưng thật hạnh phúc, vì quãng đời còn lại anh được chăm sóc cho cô và con.

Lăng Hạo đứng ngoài hành lang ngắm nhìn vườn violet rạo rức sớm mai, nhớ lại vườn hoa ti gôn trắng của hơn mười năm trước anh đã trồng trong nước mắt, ba ngày ba đêm trồng dưới mưa trong lòng đột nhiên rơi vào khoảng không vô định.

Một luồng hơi tươi mới phả lên người anh, vòng tay cô se chặt từ phía sau vòng qua eo anh ôm lấy.

"Lại nhớ chuyện cũ?"

Lăng Hạo xoay người lại nhìn cô.

Mộc Hoa xoa xoa tay lên thái dương anh, giọng nói mềm mại.

"Cho em đừng quãng đời còn lại bù đắp cho anh, được không? "

"Năm năm qua em đã làm anh rất hạnh phúc, anh tin em."

Môi anh lướt qua môi cô rồi giữ lấy, dây dưa quấn quýt.

Năm đó, phát súng kia là của Trịnh Lâm Hàn kịp thời bắn Hai Phát, cô được cứu sống. Quê Tây bị bắt. Chuyện của ba cô được Lăng Thiệu Đường phân trần, mọi hiểu lầm được gỡ bỏ.

Lăng Hạo trốn tránh cô, không muốn gặp mặt. Ngày thứ ba thì mới chịu gặp mặt, đưa cho cô một mớ điều kiện.

"Tôi không muốn bị bỏ rơi thêm lần nào nữa."

"Em sẽ không. "

"Tôi không muốn đến cục dân chính để li hôn."

"Em thề."

"Tiểu Bảo mang họ tôi, mang giọt máu của tôi, cô đừng hòng lấy nó đi."

"Em cũng là của anh."

"Làm bà Lăng không dễ, còn phải theo tôi 24/24 làm việc, không được làm tiếp viên."

"Chỉ cần ở cùng anh, em làm gì cũng được."

"Hôn phải chủ động, chuyện đó cũng phải chủ động còn..."

Gương mặt trắng nõn kia hôn lên má anh, môi chúm chím mút. Lăng Hạo chau mày nhìn cô, tỏ vẻ khó chịu nhưng lòng gọn sóng.

Có điều những ngày đầu nghiêm túc lạnh lùng bao nhiêu thì những ngày sau thì thật mất mặt.

Tan làm, cô chạy theo sau anh cùng lên xe đi về, từ lúc họ trở về bên nhau, anh cũng kiểm luôn tài xế, trong xe chỉ có hai người.

Mặt anh đỏ từ xế chiều, đôi mắt nóng rực.

Tuần đầu tiên anh không đụng đến cô, cô chủ động đến mấy cũng không. Có điều ai đó đã đổ bình dấm chua vì người nào đó không đi ăn trưa cùng.

Thế là, có một người bị lẩn qua lẩn lại dần vật đến sáng triển miên.

"Hồi trưa có gáo tiểu Bảo mời em dự hội phụ huynh, em thấy anh đang họp nên chưa kịp nói."

"Ai cho phép tự ý ra ngoài?"

"Nhưng lúc đó anh đang chăm chú họp, em chỉ đi một lát thôi mà."

"Còn cãi tôi?"

"Lăng Hạo, anh đừng có quá đáng."

"Thì cô làm sao, tôi quá đáng thì sao?"

...

"Thì cô sẽ đi nữa chứ gì? Cút ngay cho tôi."

Cô đứng dậy, quần chân hùng hục đi vào toilet. Một lát sau đi ra ngoài, bóng lưng khuất dần.

Căn phòng tối om, không bật đèn, Lăng Hạo vẫn nằm đó.

Trống không

Chết tiệt. Vẫn còn hơi ấm của cô.

Nửa đêm, ai kia ngủ không được, bất an chạy ra ngoài tìm người.

Vừa mở cửa, đập vào mắt anh là một bánh kem, Mộc Hoa nhìn anh, cười tít mắt.

"Sinh nhật vui vẻ, em nói rồi, dù trời có sập xuống em cũng không rời xa anh."

Hoàn 17/10/2019

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 31: Lời tác giả

Đây là bộ thứ 3 mình hoàn thành, cảm ơn các bạn đã ủng hộ và đồng hành cùng mình. Truyện dài 30 chương mà gần một năm mới hoàn. Không quá lâu cũng không quá ngắn. Hài.

Sắp tới, NTT2k1 sẽ viết bộ "Tổng Tài Yêu Tôi" ra mắt vào tháng này, các bạn muốn theo dõi nhanh nhất thì ấn follow để cập nhật nhé. Truyện thể loại cường thủ hào đoạt, đô thị, tình cảm. Để đánh dấu sự **trưởng thành** của mình NTT2k1 sẽ viết **H** ra **H**, bộ này dự kiến 10 chương.

Ai có đóng góp gì thì cmt bên dưới cho mình nhé.

Yêu♥

Bạn đang đọc truyện *Sự Trả Thù Của Thiên Thần - NTT2k1* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.